

ISTORIA HANDBALULUI ROMÂNESC

CRONOLOGIE

PARTEA A II-A

1946 – 1962

RECONSTRUCȚIE – CONSOLIDARE – GLORIE

PRIMELE MEDALII.

Activitatea handbalistică reancepe puternic imediat după război chiar din anul 1945. Structura nou creată “*Organizația Sportul Popular*” organizează “*Cupa Victoriei*” la mai multe ramuri de sport. Handbalul (în 11) este prezent chiar de la începuturile acestei competiții care s-a vrut să fie “de masă” și parțial a reușit. „*Organele șindicale*” și acestea nou create și total politizate “primesc sarcina” de a se ocupa îndeaproape de activitatea sportivă de masă și de performanță atât ca organizare, dar și ca finanțare.

1946 Se reia campionatul INTERN, în care pe locul I la feminin se va clasa echipa KARES din MEDIAȘ. De acum în continuare, mulți ani, centrul de greutate al handbalului feminin în 11 din România, va fi în acest oraș. Principalul artizan al acestor succese a fost antrenorul BRUNO HOLSTREGER, cel pe care îl vom găsi și ca primul antrenor al naționalei de senioare în 1949.

La masculin, o mare surpriză: castigă VICTORIA SIGHIȘOARA, care detronează – dar numai pentru un an – echipa din Sibiu, în plină reorganizare și preluată temporar de C.F.R.-ul din localitate. Pentru a avea un punct de plecare comun cronologic am apreciat drept Campionat Național, competiția din acest an la prima ediție pentru feminin și I pentru masculin. Aceasta se desfășura sistem cupă, angrenând echipe mai ales din Ardeal și Banat, din sate și orașe cu populație apreciabilă de origine germană, sași și sârbi.

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE HANDBAL (în 11 jucători), 1946:

Feminin, Ediția I-a

Masculin, Ediția a 10-a

1. KERRES Mediaș

1. VICTORIA Sighișoara

2. S.G. Sighișoara

2. KARRES Mediaș

Acestea sunt echipele care și-au disputat finala, pe teren mare (de fotbal) la handbal în 11 jucători: GROSSFELDHANDBALL, așa cum l-au numit cei care l-au “inventat” în anii 1919-1920 și practicat în curtea Institutului de Educație Fizică din Berlin.

1947 În campionatul INTERN, care este încă foarte clar dominat de echipele din Ardeal, la feminin aceeași DERUBAU MEDIAȘ, cu același BRUNO HOLSTREGER. Pe locul II VOINȚA Sighișoara.

La masculin, lucrurile “intră în normal”: pe primul loc Sibiul, acum cu o noua denumire “de legenda”: ARSENAL. Pe locul II CFR SIGHIȘOARA.

1948 Situația în campionatul INTERN este în linii mari aceeași. La feminin, dominatia orașului Mediaș este categorică și se petrece chiar un fapt unic: în finala campionatului se întâlnesc două echipe din același oraș, IRTI Mediaș învinge pe VOINȚA Mediaș. Loc III AVÂNTUL AgNIȚĂ.

La masculin, locul I revine echipei ARSENAL Sibiu, iar pe locul II în fine apare și o echipă din Regat: “11 Iunie” Ploiești.

1949 La feminin se produce o surpriză: monopolul echipelor din Ardeal începe să se clatine. Pe locul I Record Mediaș, antrenor: BRUNO HOLZTREGER; pe II C.F.R. Sighișoara, antrenor WALTER SCHMIDT iar pe III, o surpriză: CLUBUL SPORTIV UNIVERSITAR BUCUREȘTI, antrenori VICTOR COJOCARU, CONSTANTIN PILICĂ POPESCU. La masculin, în continuare pe locul I Arsenal Sibiu, iar pe doi CFR Sighișoara, echipe rivale de ani de zile. Loc III, CSU Timișoara iar pe IV IRTJ Mediaș.

Dar anul 1949 este marcat de un eveniment major: la Timișoara se organizează primele meciuri Internaționale după război, la masculin: ROMÂNIA – UNGARIA 1-7, antrenor VICTOR COJOCARU, iar la feminin este chiar primul meci INTERNAȚIONAL de handbal din istoria acestui sport: ROMÂNIA – UNGARIA 1-4, antrenor: BRUNO HOLSTREGER.

Să notăm pentru „ISTORIE”, organizarea primului cantonament al handbalului românesc, care parcă, anticipând ce va fi a fost de lungă durată. Ambele echipe de senioare și seniori s-au pregătit timp de o lună de zile pe terenurile Politehnicii Timișoara, unde se vor juca meciurile, dar și în satele apropiate Jimbolia, Sânnicolau Mare, jucând cu echipele locale.

ROMÂNIA Seniori 1949: ZUGRĂVESCU GABRIEL (DINAMO București), LACHE CONSTANTIN (ȘTIINȚA Timișoara), LIGNER WALTER (FL. ROȘIE Sighișoara), COVACI LADISLAU (DINAMO București), SPIER FRANCISC (DINAMO București), ROTH BERNARD (VOINȚA Sibiu), WOLF ERNEST (VOINȚA Sighișoara), LANG PETRE (VOINȚA Sibiu), LITA COSMA (DINAMO București), TOMA IOAN (ZEFIRUL Mediaș), HOFFMAN ARTUR (FL. ROȘIE Cisnădie), KIRSCHNER WILHELM (VOINȚA Sibiu), BALAȘ MOZEȘ (FL. ROȘIE Sighișoara), CALIMAN IULIAN (DINAMO București).

ROMÂNIA Senioare 1949: JIANU ELENA, ADAMI MARIANA (ICEF București), GEORGETA NITOIU, ECATERÎNA ȘTEFĂNESCU / CSU București), BUCUR ECATERÎNA, HOMEN GHERDA, SCHOBEL ERNA, KISS ROZI, GRAESER TRUDE, BLAHM ERICA, BOIER IULIANA (FLAMURA ROȘIE Mediaș), THEILE ADELE, DEPNER EDITH, ȘIGMUND MARTA, ROTH LIANE (FLAMURA ROȘIE Sighișoara). În echipă remarcăm pe ELENA RADO JIANU, în viitor, căpitanul echipei Campionă Mondială 1956.

Un alt eveniment al anului 1949 care trebuie remarcat a fost competiția de masă, CUPA TINERETULUI MUNCITOR, care angrenează – scrie ziarul “SPORTUL POPULAR” – peste 1000 de echipe din întreaga țară. Chiar dacă cifra, în entuziasmul acelor timpuri, este puțin exagerată, totuși această COMPETIȚIE a fost cea care a pus, să spunem, “baza de masă” a handbalului din România.

1950 De acum putem să spunem că jocul de handbal – deocamdată cel în 11 – este răspândit în toată țara și practicat atât de fete cât și de băieți. Se reorganizează Federația Română de Handbal, care ani buni, se va numi COMISIA CENTRALĂ DE HANDBAL și va fi atașată o scurtă vreme la Federația Română de ... Fotbal și chiar de Rugby.

Hazardul său pentru handbalul românesc providențial, face ca dintre salariații de la Fotbal, cel mai tânăr și nou venit, LUCIAN GRIGORESCU, fost fotbalist de B la Ramnicu Valcea, să fie repartizat să răspundă de handbal. LUCIAN GRIGORESCU, ulterior profesor de educație fizică, a condus destinele handbalului ca un funcționar desăvârșit timp de 36 de ani (1950 - 1985).

De numele lui, vom vedea, sunt legate o bună parte din succesele handbalului românesc.

Din acest an 1950, putem vorbi de o activitate competițională internă de regularitate, bine și corect organizată.

La masculin, pentru prima oară se organizează un campionat național cu 12 echipe, sistem Divizia A, tur – retur:

C.N. Editia 14-a 1950: Handbal masculin în 11

1. CCA București – antrenor: FRANCISC MONIS;
2. Metalul Sibiu – antrenor: IOAN SCHUSCHNING;
3. ȘTIINȚA Timișoara – antrenor: GHEORGHE GUNEȘ.

Se poate aprecia ca antrenorul FRANCISC MONIS, “racolat” de la Sibiu de catre CCA București – odata cu o serie de jucatori din Sibiu, Cisnădie și AgNIȚĂ a fost primul tehnician profesionist din handbal – toti ceilalti erau fie cu ½ norma, fie chiar “voluntari”.

La feminin, cele 12 echipe sunt impartite în patru grupe geografice și se încheie cu un turneu final de patru echipe.

C.N. Editia 5-a 1950: Handbal feminin în 11

1. Flamura Roșie Mediaș – antrenor: VILHEM LAPKA;
2. CSU București – antrenor: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ;
3. Flamura Roșie ILSA Timișoara – antrenor: ION STANESCU;

După cum se vede, Mediașul domina în continuare, dar studentele din București (majoritatea la ANEF) urca. Apare un nou centru, Timișoara, cu echipa fabricii INDUSTRIA Lanei ILSA, care va rezista în campionat fie în A, fie în B, pana în anul 2001.

Dezvoltarea accentuata a handbalului în toată tara este atestata de cele peste 200 de echipe înregistrate la F.R.H. și participante în competiții (în afara de cele școlare) și prin aparitia unor noi centre puternice. Timișoara și București, a unei serii de antrenori de valoare, care vor avea o lunga și fructuasa cariera competitionala INTERNa și Internațională.

La sfârșitul anului 1950 au fost convocati la Ștrandul Tineretului din București o mana de oameni – circa 20 – toti antrenori, cu și fara calificare, dar în special mari iubitori și devotati ai handbalului. Timp de aproape doua saptamani, într-un dormitor comun, care tinea loc și de sala de mese, asezati pe paturi de campanie înghesuite în jurul unei sobe de tabla, cand încinsa, cand rece, cei prezenți au participat aproape non – stop la un ciclu de lectii teoretico – practice, dar și la dezbateri furtunoase.

Discutiile se prelungeau pana noaptea tarziu și din framantările, dezbaterile ce au avut loc atunci, din schimburile de informatii, s-a legat un limbaj comun concretizat într-o CONCEPTIE UNIȚĂRA DE PREGATIRE ȘI DE JOC. Așa s-au nascut primii germeni a ceea ce se va numi ȘCOALA ROMÂNEASCA DE HANDBAL.

Stau marturie profesiunea de credinta a venerabililor antrenori și profesori ai handbalului – care mai sunt printre noi, ca atunci, în 1950, s-a cristalizat în cele 20 de pagini –

scrise de mana – “prima CONCEPTIE DE JOC ȘI PREGATIRE”, primele directii de unificare a procesului de antrenament, de terminologie, de limbaj tehnic.

Și astazi multe pagini din acest proces-verbal de la Strândul Tineretului sunt încă perfect valabile.

Atunci, discuțiile și chiar disputele aprige între experimentatii antrenori din Ardeal: IOAN SCHUSHICHNIG, WILHELM KIRSCHNER, FRANCISC MONIS, BRUNO HOLSTREGHER, OTTO și WILHELM SCHMIDT și profesorii teoreticieni din “Regat”: VICTOR COJOCARU, DUMITRU POPESCU-COLIBAS, tânărul asistent IOAN KUNST cu cei câțiva studenți de la specializare: LULU CALIMAN, CONSTANTIN POPESCU PILICĂ, ca și proaspatul – pe atunci – secretar al COMIȘIEI CENTRALE DE HANDBAL, profesorul de mai tarziu LUCIAN GRIGORESCU, care a stat zi de zi în “bancile”, de fapt pe “paturile salii de curs”. Din apriga disputa între “ardeleni”, mai bine zis “Nemții nostri”, totuși deja antrenori cu experiență, adepți total ai școlii germane, a profesorului KARL SCHELENTZ și “regatenii” adepții școlii ANEF-ului de atunci, s-a făcut lumina în primul rând în terminologie – ca să vorbim aceeași limbă – dar și suita mijloacelor de învățare și perfecționare a jocului și în antrenamentul echipelor.

Consensul a fost general și totuși acești antrenori-pionieri ai școlii românești de handbal s-au declarat încă elevi și au stabilit în concluzie: “mai avem foarte mult de discutat și de învățat, unii de la alții, va trebui să ne vedem mai des” și de atunci aceste cursuri au fost ținute – cu unele excepții – în fiecare an.

Cursul de la Strândul Tineretului din 1950 a stat la baza Școlii Românești de Handbal și explică multe din cauzele fundamentale ale succeselor handbalului românesc în perioadele ce vor urma.

Și una din aceste “cauze”, trebuie spus clar că a fost influența germană, pe culoarul careia a patruns handbalul în România, în mod concret a specificului nemțesc: ORDINE și DISCIPLINA, MUNCA SERIOAȘA și ORGANIZARE METICULOASĂ.

Acest “stil nemțesc” de muncă și viață, Combinat cu cel latin, plin de fantezie și imaginație, plus cel balcanic, cu “orientări și adaptări abile la situații noi”, au stat la baza formării tehnicienilor și oamenilor care vor duce handbalul românesc în vârful piramidei în lume.

În același an 1950, semnalăm și primele jocuri de handbal în 7, ceva mai constant organizate în săli, deocamdată ca mijloc de pregătire – iarna – pentru echipele de handbal în 11. Pentru toate acestea, socotim anul 1950 ca deosebit de important, cu adevărat anul renasterii handbalului românesc și al începutului unui drum glorios.

1951 Pe plan Internațional, după eșecul din 1949 cu echipele maghiare, se face o nouă încercare, dar numai pentru echipa masculina. Confruntarea cu puternica echipă a Cehoslovaciei a avut loc la București, pe stadionul Republicii (Handbal în 11), refăcut și modernizat după distrugerile suferite în timpul războiului (și care peste ani va fi distrus de mana “omului”).

Acest al doilea joc INTERNAȚIONAL al echipei de seniori a României debutează în favoarea noastră și conducem surprinzător cu 8 – 4. Se pare ca adversarii au început jocul fara a ne acorda prea mult credit, dar după pauza ataca furibund. Începe o adevarata cursa de urmarire și ne egaleaza (13 – 13) în ultimele minute. Cand nimeni nu se astepta, GABRIEL ZUGRAVESCU – marele antrenor de mai tarziu și federal ani de zile – supravegheat mai puțin, datorita “fizicului lui de gazela”, pătrunde și marchează golul victoriei. A fost un rezultat de mare importanta, deosebit de încurajator pentru handbalul românesc, care facea primii pași timizi în arena Internațională, iar pentru marile forte din handbalul european un semnal de atentie, receptionat de presa din Germania: “România are o echipă despre care va trebui sa tinem seama în viitor”.

În campionatul INTERN la varf nu sunt prea multe modificari:

C.N. Editia a 6-a – 1951 Handbal feminin în 11

1. Flamura Roșie Mediaș - antrenor: BRUNO HOLSTREGER;
2. Spartak Sighișoara - antrenor: WALTER SCHMIDT.

C.N. Ediția a 15-a – 1951: Handbal masculin în 11

1. CCA București – antrenor: FRANCISC MONIS;
2. Dinamo Brașov – antrenor: OTTO SCHIMTZ;
3. Metalul Sibiu – antrenor: IOAN SCHUSCHNÎNG.

Daca activitatea INTERNA la nivel de performanta se marginea doar la cele doua campionate nationale (masculin și feminin), în schimb se organizează noi competitii cu caracter de masa. “Cupa Satelor”, COMPETIȚIE cu caracter popular, desfasurata pe etape eliminatorii, cu un turneu final pe tara, readuce în prim plan din nou echipa elevelor din satul BĂBICIU de pe malul Oltului. Acolo unde un tânăr profesor de educatie fizica DUMITRU POPESCU face munca de pionierat în handbal și castiga mai întâi cu aceste eleve (în teniși) Cupa UNITĂȚii Tineretului și apoi ca senioare deja ”Cupa Satelor”.

Este vorba de PIK COLIBAȘ unul dintre primii antrenori emeriti ai handbalului, îndrumător a multe generatii de handbalisti, care era ostracizat în acel sat, ca “mic moșier” ce era prin casatorie.

1952 - Se mentine aceeași formula de campionat și același Clasament la masculin:

C.N. Ediția a 16-a – 1952 Handbal masculin în 11

1. CCA București – antrenor: FRANCISC MONIS;
2. Dinamo Brașov – antrenor: OTTO SCHIMTZ;
3. CSA Sibiu – antrenor: WILHELM KIRSCHNER.

La feminin înregistram o lovitură de teatru: detronarea – care va ramane definitiva – a echipelor din Ardeal, iar surpriza vine de la București, unde studentele de la I.C.F. (ANEFS), urmele echipei C.S.U., cuceresc titlul.

C.N. Ediția a 7-a – 1952 Handbal feminin în 11

1. ȘTIINȚA ICF București - antrenor: IOAN KUNST;
2. Spartak Sighișoara - antrenor: OTTO SCHIMTZ;
3. Știința Sighișoara - antrenor: WALTER MEITHER.

De subliniat faptul ca debutul ca antrenor al asistentului (ICF) IOAN KUNST GHERMANESCU a avut loc la o echipa feminina, dar mariajul acesta nu a durat decat doi ani. El se va consacra la echipe masculine de club și la Naționala devenind profesor Universitar, antrenor emerit și, așa cum vom vedea, una din personalitățile centrale ale handbalului românesc.

În anul 1952 se acorda primele titluri de “maestri ai sportului” unui numar de 10 jucatori de la CCA București și la trei jucatoare de la Flamura Roșie MEDIAȘ, ca urmare a castigării campionatului pentru a treia oara de catre echipele respective.

1953 Este un an important, în special pentru activitatea Internațională, el marcand adevarata geneza a echipelor nationale, atat la masculin, cat și la feminin, în febra pregatirilor pentru participarea la turneul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la București. Selectia pentru echipa masculina nu ridica probleme, formatia fiind grefata pe scheletul echipei CCA din București, care avea în lot și pe cei mai buni jucatori din Ardeal.

În schimb, pentru alcatuirea reprezentativei feminine s-a organizat în primavara anului 1953, un turneu cu opt selectionate, “Cupa Orașelor” disputata la Tg.Mures. Primul loc a revenit selectionatei Bucureștiului – antrenor: VASILE BRAVEANU, avandu-l ca ajutor pe foarte tânărul absolvent al I.C.F. – ului CONSTANTIN POPESCU “PILICĂ”, acesta îndeplinind și functia de “responsabil cu selectia”, alaturi de ceilalti antrenori. Pe locul al doilea s-a clasat Brașovul, antrenor DUMITRU POPESCU – COLIBAS, iar pe locul trei, echipa din Mediaș, antrenor: BRUNO HOLSTREGER.

Și, de aici, începe povestea frumoasă a unei echipe de aur care timp de zece ani, 1953 – 1962, va cuceri trei medalii de aur la Campionatele Mondiale (1956, 1960, 1962), o alta de aur la Festivalul de la Varsovia (1955) – care era un veritabil Campionat European al vremurilor și foarte multe locuri întâi Trofeul CARPATI și alte turnee din Europa.

Pregătirile pentru jocurile Festivalului au avut o amploare deosebită. Campionatele naționale se întreprind în luna mai și se organizează o pregătire centralizată, băieții la Brașov, sub conducerea colectivului de antrenori: FRANCISC MONIS, WILHELM KIRSCHNER, OTTO SCHMITZ și FRANCISC SPIER; iar fetele la Sighișoara, sub conducerea antrenorilor: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ, BRUNO HOLSTREGER și DUMITRU POPESCU – COLIBAS.

Se poate spune că atunci, în 1953, în acele cantonamente de aproape patru luni, s-au pus bazele echipelor naționale ale României, sau cum scria mult mai târziu gazetarul Hristache Naum: “Sighișoara pentru fete și Brașovul pentru băieți, din anul 1953, au constituit rampa de lansare a handbalului românesc spre culmile marilor performanțe” (Sportul Popular).

Ca o primă verificare a acestor pregătiri se organizează în luna iunie dubla întâlnire la masculin și feminin, cu echipele R.D.G. încheiată cu o mare satisfacție: castigam la masculin cu 14-9 și la feminin cu 5-4. Se pare că, pe de o parte, ne-au desconsiderat – noi nu contăm încă în Clasamentele Internaționale – și pe de altă parte, mai experimentații jucători și antrenori din R.D.G. nu s-au deșconspirat total. În orice caz, la festival am suferit o deziluzie cumplită fiind învinși cu 7-14 la masculine și 5-7 la feminin de aceleași echipe.

În pofida acestor esecuri, handbalul a plăcut spectatorilor și oficialilor, realizându-se o largă popularizare a lui. Jocurile echipei feminine au avut loc pe terenul de fotbal al Clubului Dinamo, aproape zilnic cu tribunele pline. Jocul băieților cu R.D.G. s-a disputat pe stadionul “23 August”, construit special și inaugurat cu ocazia Festivalului, în prezența a 80.000 de spectatori, în deschidere la semifinalele de la fotbal.

Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților. Editia I – București 1953

Clasament feminin: 1. R.D. Germană; 2. România; 3. ȘTIINȚA București; 4. France – Enseignant; 5. F.T. Brunn – Austria.

ROMÂNIA Loc II .

Jucătoare: ANA STARK, MARIA SNEIDER, AURORA BRAN, ADELE THEILLE, ILEANA COLESNICOV, ERICA BLAHM, IULIANA BOER, ELENA JIANU, ELENA PADUREANU, MORA WÎNDT, GHERDA HOMMEN, ANA BALÎNT, IRENE NAGHY, MARIANA ADAMI, LUCIA DOBRE, MAGDA DRAȘSER, BRUMHILDA NEUROHR.

Antrenori: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ, BRUNO HOLSTREGER

Conducator tehnic: IOAN KUNST GHERMANESCU

Clasament masculin: 1. R.D.Germană; 2. România; 3. ȘTIINȚA București; 4. Franta FSGT; 5. Leșing Austria; 6. Wolsberg Austria; 7. France Enseignant; 8. Italia U.I.S.P.

ROMÂNIA Loc II

Jucatori: VASILE SIDEA, RUDORF HABERPURSCH, CORNEL OPRISAN, ION ZANK, PETRE SREITFERDT, DUMITRU LUPESCU, GHERHARD TSCHWAB, GHEORGHE GUNESCH, BERNARD ROTH, WALTER MAITHERT, KURT WAGNER, IULIAN CALIMAN, ERNEST POHAR, ION TECUSAN, LADISLAU COVACI, CONSTANTIN LACHE, AUREL ISTRATE, MOSER BALAS.

Antrenori: WILHELM KIRSCHNER, SPIER FRANCISC

Conducator tehnic: IOAN KUNST GHERMANESCU

După Festival, în toamna aceluiași an, primele jocuri Internaționale în deplasare pentru echipa feminina și primele după război pentru cea masculina, un turneu comun în Polonia pe care îl castigam și entuziasmul revine tuturor. După o “analiza temeinică” se vor stabili planuri concrete în vederea participării în “condiții superioare” la următorul Festival de la Varsovia și la Campionatul Mondial din R.F.Germania din 1956, la feminin.

Campionatele interne întrerupte în luna mai se terminau aproape în iarna și se jucau afară.

Campionatul National Editia a 8-a 1953 feminin (Handbal în 11)

1. ȘTIINȚA Timișoara - antrenor WALTER MEITHER
2. ȘTIINȚA ICF București - antrenor ION KUNST GHERMANESCU
3. Progresul București - antrenor VICTOR COJOCARU

De subliniat: apariția în prim-plan a Timisoarei, care într-o epocă viitoare de glorie va castiga alte 10 titluri de campioană, și așaltul susținut al echipelor din București, cu studentele de la ICF la ȘTIINȚA și în majoritate elevele de la S.M.T.C.F. la Progresul, ca antrenori – profesorii lor de la catedra.

Campionatul National Editia a 17-a 1953 masculin (handbal în 11)

1. Dinamo Brașov antrenor OTTO SCHMITZ
2. CCA București antrenor IOAN KUNST GHERMANESCU
3. Dinamo București antrenor IULIAN CALIMAN

De remarcat evenimentul antrenorului IOAN KUNST, care pregatea concomitent o echipă masculină și una feminină – ambele pe locul II – o experiență în plus pentru viitorul “emerit” și președinte al Federației.

1954 În campionatul INTERN apar modificări importante: la masculin, numărul echipelor crește de la 12 la 14, cu scopul menținerii în prima divizie a unui centru cum este Iașiul, mai puțin dezvoltat pe atunci, dar, “cu mari posibilități de evoluție și o puternică bază de masă” (Hotărârea Comisiei Centrale de Handbal).

C.N. Ediția a 18-a 1953 – 1954, masculin – Handbal în 11

1. CCA București – antrenor: IOAN KUNST GHERMANESCU
2. Dinamo Brașov – antrenor: OTTO SCHMITZ
3. Flamura Roșie Jimbolia – antrenor: ROLAND WEGEMAN

De remarcat apariția pe podium a unei echipe săsești: Jimbolia, un sat lângă Timișoara, cu mulți locuitori sași și svabi, care jucau handbal cu mic cu mare, de la primar la notar și profesorul de sport, care era și antrenor. Chiar dacă nu vor ajunge în divizia A sau pe podium, astfel de echipe au fost cu sutele până aproape de zilele noastre în satele din jurul Sibiului (AgNIȚĂ, Cisnădie, Copșa), Timișoara (Jimbolia, Lovrim, Remetea-Mare), Arad (Sânnicolau Mare, Periam), Brașov (Harman, Codlea, Halchiu, Prejmer, Ghimbav).

C.N. Ediția a 9-a 1953 – 1954, feminin – Handbal în 11

1. Progresul Tg. Mureș – antrenor: ARPAD KAMENISTCHI;
2. Progresul Brașov – antrenor: DUMITRU POPESCU COLIBAȘ;
3. Știința Timișoara – antrenor: GABRIEL ZUGRĂVESCU.

La feminin, campionatul s-a desfășurat pe două serii cu finală, care a avut loc între două echipe “surori” din aceeași asociație (organizată pe întreaga țară) ”Progresul”. A fost o finală memorabilă, cu două prelungiri, pe un teren cu mai mult noroi decât iarbă, în fața a cinci sute de spectatori, atenție!, asta pe ploaie și în anul 1953. Dacă activitatea Internațională a fost ceva mai slabă – pregătire și jocuri sub denumirea de asociații și cluburi – pe plan INTERN remarcăm două evenimente majore.

- se organizează primele campionate școlare după război, și chiar dacă nu au avut o finală pe țară, au contribuit mult la popularizarea jocului și patrunderea lui în majoritatea școlilor din întreaga țară, handbalul fiind integrat în “Complexul GMA”.

- se desfășoară o primă COMPETIȚIE de handbal în 7, "Cupa 8 Martie" în organizarea Clubului DINAMO - care a și câștigat-o. Imediat, Comisia Centrală de Handbal (FRH, în varianta acelor ani) organizează în lunile de iarnă – în patru centre: București, Timișoara, Brașov, Tg.Mureș – o COMPETIȚIE oficială, numită "Cupa de iarnă".

Dacă la băieți competiția s-a desfășurat numai pe plan local, între echipe de club, la fete a avut loc un turneu tur-retur, între selecționatele din orașele respective.

"CUPA DE IARNA", organizată în sală, a fost prima COMPETIȚIE oficială cu caracter național din istoria handbalului în 7 jucători din România.

- Clasament feminin:
1. Orașul Tg. Mureș - antrenor: ARPAD KAMENITSCHI
 2. Orașul Brașov - antrenor: DUMITRU POPESCU COLIBAS
 3. Orașul București - antrenor: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ oficial nu a existat, echipele naționale de handbal în 11 vor avea totuși câte două etape de pregătire la sfârșitul campionatului și iarna la munte. La feminin su conducerea antrenorului CONSTANTIN POPESCU PILICĂ și la masculin cu IOAN KUNST GHERMANESCU.

Singurele meciuri internaționale, cele cu Polonia s-au jucat sub numele orașului București, rezultate la fete 7-4 și la băieți 11-9 în favoarea noastră.

1955 CAMPIONATUL INTERN la feminin, categoria A.

Jocurile se dispută pentru prima oară într-o singură serie de 10 echipe – sistem tur-retur.

C.N. Ediția a 10-a 1954 – 1955 feminin – handbal în 11 jucătoare

1. Progresul Tg. Mureș - antrenor: ARPAD KAMENISTCHI;
2. ȘTIINȚA ICF București - antrenor: ELENA JIANU "ILU"
3. Progresul Brașov - antrenor: DUMITRU POPESCU COLIBAȘ.

Echipa din Tg. Mureș, – formată în majoritate din elevele eminentului profesor: ARPAD KAMENISTCHI de la școala Medie Tehnică de Educație Fizică din oraș, cucerește a doua oară consecutiv titlul și în sistemul tur-retur. Pe locul al doilea studentele de la Institutul de Cultură Fizică din București (ANEFS-ul de ieri și de azi), conduse de tânără asistentă ELENA RADO-JIANU și capitanele echipei naționale de senioare din aceeași perioadă, prima femeie antrenor în handbalul românesc. Campionatul masculin de categoria A se dispută într-o singură serie cu 12 echipe:

C.N. Editia a 19-a 1954 – 1955, masculin – Handbal în 11 jucatori

1. CCA București – antrenor IOAN KUNST GHERMANESCU
2. Dinamo Brașov – antrenor OTTO SCHMITZ
3. Voința Sibiu – antrenor WILHELM KIRSCHNER.

În acest an, în premiera, se înființează campionatul masculin categoria B, cu o singură serie de 10 echipe, câștigat de echipa Flacăra din Făgăraș, urmată de Progresul Arad și Progresul Odorhei, care promovează în divizia A. Aceasta divizie B va avea un rol deosebit în Răspândirea jocului de handbal în întreaga țară și, dacă până în 1955 activau în campionat echipe din București, Brașov și zona Timișoara, de acum apar noi centre: Arad, Făgăraș, Odorhei, Targoviste, Bacău, Galați și Ploiești.

Dar, în afara campionatelor divizionare, din această perioadă apar o serie de competiții și cupe organizate de cluburi sau asociații sportive, ca ale asociației “Progresul” din Tg. Mureș și București și cupele: ”Petrolul Ploiești”, “Energia Timișoara”, “Măgura Codlei”. La aceasta se adaugă Banatul, care organizează anual “Cupa Păcii”, în timpul iernii și Brașovul, cu “Cupa Orașelor” în 7 jucători, în timpul iernii, în sală, cu participarea orașelor Sibiu, Sighișoara, Mediaș și Brașov. La București, pe terenurile de la Drept (lângă Opera) se organizează primul turneu în nocturna pe zgura cu mare succes de public.

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ se învioră considerabil sub semnul participării la cea de-a II-a editie a jocurilor Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților, care erau pe atunci veritabile campionate europene, poate chiar mondiale. Cel puțin editia din acest an 1955 de la Varșovia – reunind cele mai bune reprezentative ale momentului, poate fi socotită premergatoarea unor campionate europene, la înalt nivel.

Echipele naționale ale României conduse la feminin de profesorul CONSTANTIN POPESCU PILICĂ, iar la masculin de IOAN KUNST GHERMĂNESCU își continuasera pregătirea și pe parcursul anului 1954, dar cu un număr mai redus de jocuri Internaționale și acelea sub numele unor echipe de club (ȘTIINȚA, Dinamo, CCA).

Dar, pentru acele vremuri și pentru oamenii politici la putere, “Festivalul” era mai presus de orice, chiar și de un Campionat Mondial (vom vedea în 1957) sau Jocuri Olimpice.

Bineînțeles că handbalul s-a repliat la aceste comandamente naționale. Campionatul s-a întrerupt după 3-4 etape și au urmat aproape patru luni de pregătire centralizată, din care ultima tabără comuna cu toți participanții la Jocurile Festivalului, în condiții “olimpice”, mai ales alimentația înzecită față de condițiile din țară.

Dar, eforturile tuturor au fost încununată de succes.

Echipa feminină ocupa locul I, cucerind medaliile de aur ale Festivalului, cu patru victorii din patru jocuri: cu R.D.Germană – de departe favorita principală – scor 4-2; cu Ungaria – cotată

cu sansa a doua în Europa – scor 4-1, cu Danemarca 14-0. Atenție, este vorba de handbalul în 11 jucători, pe terenul de fotbal, în care nordicii erau începători. În ultimul meci, ca o adevărată finală, pe stadionul central din Varșovia, în fața a peste 45.000 de spectatori (înainte și după jocul nostru au fost semifinalele la fotbal), învingem într-un meci dramatic, cu zeci de ratări, cu 1-0, echipa țării gazdă, Polonia.

Este, fără discuție, prima performanță de excepție, de fapt “PRIMA MEDALIE DE AUR” a handbalului Românesc, cucerită de echipa feminină, la 9 august 1955.

Performanța incontestabil este cel puțin la nivelul unui campionat european. Toate echipele reprezentative s-au prezentat cu cele mai bune formații la data COMPETIȚIEI, după luni de zile de pregătire și zeci de meciuri Internaționale – mai ales țările din “lagarul socialist”, care aveau de drept și cele mai bune echipe din lume, la acea oră, la handbalul în 11 jucători.

Ediția a II-a a Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților Varșovia 4-11.08.1955:

Feminin – CLASAMENT: 1. ROMÂNIA; 2. Ungaria; 3. R.D. Germană; 4. Polonia; 5. Danemarca; 6. Belgia.

Rezultate: cu RDG: 4-2; cu Danemarca: 14-0; cu Ungaria: 4-1; cu Polonia: 1-0.

ROMÂNIA LOC I ȘI MEDALIILE DE AUR ALE FESTIVALULUI

Antrenori: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ și în prima parte a pregătirilor la Brașov DUMITRU POPESCU COLIBAȘ.

Jucătoare: ANA STARK, MARIA CONSTANTINESCU, AURORA BRAN, ADELE THEILLE, ILEANA COLESNICOV, ERICA BLAM, IULIANA BOER, ELENA JIANU, ELENA PADUREANU, MORA WINDT, GHERDA HOMMER, ANA BALÎNT, IRENE NAGHY, MARIANA ADAMI, LUCIA DOBRE, MAGDA DRASSER, HORTENȘIA TODORNEDEF, CAROLINA CÂRLIGEANU, MARIANA OPREA, BRUMHILDA NEUROR.

De subliniat că laureatele acestui Festival erau în mare majoritate cele care au participat la “geneza” echipei naționale de senioare în 1953, luna iunie, în cantonamentul de la Sighișoara. De asemenea și antrenorii POPESCU PILICĂ și POPESCU COLIBAȘ (nu a participat la ultimele etape de pregătire și nici la Festival) care, astfel realizează împreună după doi ani de zbucium și muncă, o primă mare performanță.

Pregătirile echipei de senioare au avut loc, la început, la Brașov, cu un cantonament de exact 30 de zile, cu “escaladarea” tuturor pantelor din Postăvaru, antrenamente cu mingea în Poiană și jos, la Tractorul, unica sală pe atunci, cu numeroase jocuri cu echipe de băieți – seniori din Brașov, Codlea, Halchiu, Hărman, încheiat cu doua jocuri INTERNAȚIONALE cu Polonia 6-1 și 7-2 (București – Varșovia) și cu Ungaria 4-6 și 5-5 (București – Budapesta). În continuare, cantonamentul s-a fixat la București și Snagov, cu antrenamente pe CAM, Dinamo și 23 August

și jocuri cu echipe de juniori – băieți, de senioare și trei amicale cu echipa ADMIRA VIENA, învitată special ca partener de antrenament.

MASCULIN – CLASAMENT: 1. R.D.Germană; 2.ROMÂNIA; 3.Polonia; 4.Cehoslovacia; 5. Austria; 6. Danemarca; 7. Belgia.

Rezultate: cu Austria: 19-8; cu Polonia: 9-6; cu Belgia: 19-3; cu Danemarca: 20-0; cu Cehoslovacia: 6-5; cu RDG: 4-12. * 6 jocuri: 5 victorii, 1 pierdut.

ROMÂNIA LOCUL II MEDALII DE ARGINT ALE JOCURILOR FESTIVALULUI

Antrenori: FRANCISC SPIER și IOAN KUNST GHERMĂNESCU și în pregătire, GABRIEL ZUGRĂVESCU.

Jucatori: VASILE SIDEA, RUDOLF HABER PURSCH, CORNEL ANTONESCU, ALEXANDRU BOTA, ION DONCA, PETRE STREITFERDT, DUMITRU LUPESCU, OTTO TELLMAN, LICNER WALTER, KURT VAGNER, RUDOLF IOSIF, IULIAN CALIMAN, WALTER MAITNERT, ERNEST COMAN, GUSTAV SCHULER, KURT SAUER.

Conducătorii întregii delegații: PETRE CAPRĂ, președintele și LUCIAN GRIGORESCU, secretarul general al Federației Române de Handbal.

Băieții nu au reușit să treacă nici acum de complexul R.D.G., echipa cu care juca de la egal la egal în turnee de pregătire, dar în jocurile pe medalii pierdea: 7-14 la București în 1953 și 4-12 acum, în 1955, la Varșovia.

În pregătire – de circa trei luni de zile – echipa beneficiind de un calendar foarte bogat – a evoluat bine și foarte bine. După un duș rece, 0-7 cu Cehoslovacia, în turneul efectuat la Praga și Bratislava (6-7), și un 4-6 cu Polonia, la Brașov, vor urma numai victorii, cu selecționata Budapestei, care a jucat și cu selecționata Banat și Iași.

Ne luam revanșa acasă asupra Cehoslovaciei, dar sub numele de DUKLA Praga, deci netrecută în palmares. La Varșovia, victorie la scor, în fazele preliminarilor cu Austria 19-8, în Belgia, 19-3 cu Danemarca 20-0 (danezii au venit exact cu echipa de handbal în 7 jucători tineret care se antrena în sală), apoi jocuri mai strânse: cu Polonia 9-6 și Cehoslovacia 6-5 (o semifinală “pe viață și pe moarte” și o singură înfrângere la R.D.G., prea severă 4-12).

Este adevărat ca la handbal în 11 (pe terenul mare de fotbal) noi am fost elevii celor din Germania și, pe lângă simpatie și respect, aveam și o oarecare teamă din start – față de echipa lor plină de celebriți din lumea handbalului.

Anul 1955 marchează și primul joc INTERNAȚIONAL de handbal în 7 pe terenul de zgură al ITB – ului (undeva în spatele Palatului Victoria de azi) s-a desfășurat meciul CCA București – UDA (Dukla) Praga încheiat cu victoria netă a echipei pragheze, 33-5. Echipa Dukla Praga se confunda aproape în întregime cu naționala Cehoslovaciei, clasată pe locul III la ultimul Campionat Mondial în 7. În același timp și echipa CCA București se confunda în proporție de 80% cu naționala noastră, dar la handbal în 11. Aceasta era diferența. La jocul al doilea, micile tribune ale terenului ITB erau arhipline, spectatorii își încurajează aprig echipa și obținem un rezultat mai strâns: 14-30.

Acesta a fost începutul, dar se pare că am învățat multe și am fost elevi șilitori.

Numai peste șase ani naționala noastră cucerește titlul de campioană mondială, învingând la DORTMUND (R.F.G.) cu 9-8, exact echipa Cehoslovaciei, tot cu excepționalul portar VICHA, care pe ITB în 1953, pur și simplu a “închis poarta”.

1955 – 1956 Campionatul intern – se desfășoară în continuare cu 10 echipe la feminin, dar numai cu 4-5 etape în primăvară – făcând loc pregătirilor pentru CM din Germania. Restul etapelor în toamnă, pe ploi interminabile și noroi până la gleznă. Așa se explică și scorurile mici.

C.N. Ediția a 11-a 1955- 1956. Handbal feminin în 11 jucătoare

1. Progresul Brașov, antrenor: DUMITRU POPESCU COLIBAȘ
2. Flamura Roșie București, antrenor: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ
3. Flamura Roșie Sibiu, antrenor: ȘTEFAN ZOLLER.

Baietii își desfășoară normal campionatul, cu 12 echipe în Divizia A și 10 în Divizia B.

C.N. Ediția a 20-a 1955- 1956. Handbal masculin în 11 jucători

1. Știința Timișoara, antrenor: CONSTANTIN LACHE
2. CCA București, antrenor: IOAN KUNST GHERMĂNESCU
3. Flamura Roșie Sibiu, antrenor: ȘTEFAN ZOLLER.

Se organizează, însă, și prima ediție a “CUPEI DE IARNĂ” în sala de handbal în 7, am putea spune un fel de campionat național experimental, cu ediții în 1956, 1957, 1958, 1959 când s-a organizat și primul campionat național de handbal în 7 jucători, atât la masculin cât și la feminin.

“CUPA DE TOAMNĂ” 1956-1956 EDITIA I, feminin. Handbal în 7

1. Progesul Braşov – antrenor: DUMITRU POPESCU COLIBAŞ
2. Ştiinţa ICT Bucureşti – antrenor: IOAN KUNST GHERMĂNESCU.

“CUPA DE TOAMNĂ” – Ediţia I, masculin. Handbal în 7

1. CCA Bucureşti, antrenor: IOAN KUNST GHERMĂNESCU;
2. Ştiinţa Timişoara, antrenor: CONSTANTIN LACHE;
3. Ştiinţa ICF Bucureşti, antrenor: WILHELM HELLWIC.

Această primă competiţie cu caracter naţional la handbal în 7 a avut un succes deosebit.

La sala Floreasca (azi Lucian Grigorescu), unde s-au desfăşurat finalele, aşteptau afară în frig zeci de spectatori la “un bilet în plus”, iar ca urmare a acestui fapt, jocurile din competiţia viitoare vor fi introduse în programul PRONOSPORT, alături de meciurile de fotbal din campionatul italian.

Ca activitate INTERNĂ în anul respectiv mai consemnăm organizarea primei SPARTACHIADE de vară, care a angrenat peste 600 de echipe, în special feminine. Desigur, “cifrele raportate” mai pot fi discutate, dar era un fapt pozitiv pentru handbal.

Anul 1956 mai aduce o premieră: PRIMA TABĂRĂ DE PREGĂTIRE CENTRALIZATĂ pentru juniori și junioare la ODORHEI. Această acţiune se va repeta și se va amplifica an de an, până astăzi. Această **acţiune trebuie trecută ca una “cauzele” generatoare ale succeselor handbalului românesc, generație după generație.**

ANUL 1956 VA RĂMANE ÎN ISTORIA HANDBALULUI ROMÂNESC CA UN MOMENT UNIC DE REFERINȚĂ, TIPĂRIT CU LITERE DE AUR: ECHIPA NAȚIONALĂ DE SENIOARE CUCEREȘTE PRIMUL TITLU DE CAMPIOANĂ MONDIALĂ PENTRU HANDBALUL ROMÂNESC PRIMUL, LA UN JOC SPORTIV ȘI DIN ÎNTREAGA ISTORIE A SPORTULUI ROMÂNESC.

După succesul de la Varşovia (locul I la Festivalul din 1955) și odată încheiat campionatul INTERN, echipa își continua pregătirile sub conducerea aceluiași antrenor principal, profesorul CONSTANTIN POPESCU PILICĂ. Mai întâi, un nelipsit cantonament la munte de trei săptămâni, consacrat exclusiv pregătirii fizice atletice, acum la Sinaia. Alergări în pantă și fotbal la două porți, în bocanci, pe terenul mare, în zăpadă până la brâu, câte două ore, sau excursii – ascensiuni până la Vârful Omul, iarna! și înapoi, 10 – 12 ore, schi-fond 10-15 km la două-trei zile, completau programul de pregătire fizică, cu condiții mult îngreunate. Trebuie spus că astfel de cantonamente de iarnă au fost nelipsite la naționala din 1953, până în 1965, când în lunile de iarnă apare campionatul în 7 de sală. Putem adăuga la “cauzele succeselor handbalului românesc” și aceste cantonamente de trei-patru săptămâni, iarna la munte, exclusiv consacrate pregătirii fizice de bază. Urma turul campionatului, în martie și aprilie, dar, mare

surpriză: Federația Internațională programează un joc preliminar de calificare cu Polonia și ca surpriza să fie totală, jocul urma să se desfășoare în Polonia.

Se întrerupe brusc campionatul după numai trei etape și urmează în galop o pregătire specială cu jocuri de verificare la Brașov și București.

Meciul de calificare a avut loc în ziua de 20 mai 1956 la GDANSK, cel mai îndepărtat oraș din nordul Poloniei, până la care am călătorit două zile. Jucam cu Polonia, pe care o învinsesem la Varșovia în 1955 cu 1 – 0, după un meci “de infarct”. Acum șansele noastre erau minime și totuși învingem cu 3 – 2. În minutul 7 era 2 – 0 pentru poloneze, dar în ultimele secunde ale minutului 20 (se jucau două reprize a 20 de minute pe terenul de fotbal), ELENA JIANU, căpitanul echipei noastre, înscrie și era 2 – 1 la pauză. Imediat în repriza secundă VICTORIȚA DUMITRESCU egalează și scorul îngheață la 2 – 2 minute în șir, dar tot în final, acum de meci, micuța MORA WINDT, cu un șut lobat de la 20 m, ne aduce fericirea și calificarea la turneul final al C.M. din R.F.Germană.

În drumul de întoarcere în țară, jucam la Budapesta în 27 mai 1956 pe Nepstadion în fața a 50.000 de spectatori (în deschidere la un joc de fotbal) cu naționala Ungariei – locul I și campioană mondială în 1949 la prima ediție a C.M. feminin de handbal în 11, la care noi nu am participat. Reușim un egal 4 – 4, care ne-a consolidat convingerea că puteam mai mult. Dealtfel în continuare la Debrecin, învingem clar cu 6-1 naționala Ungariei după un joc aplaudat chiar și de spectatorii maghiari. Au înscris câte un gol: VICTORITA DUMITRESCU, BRUNHILDA NEUROR, LUCIA DOBRE, MORA WINDT și ELENA JIANU, capitanul echipei.

Imediat, a treia zi de la sosirea în țară, cartierul general al pregătirilor se muta la Brașov. Aici se repeta de două ori ciclul de jocuri de la Mondiale, întâlnind echipe de seniori din Harman, Halchiu, Ghimbav, Codlea, repetând și deplasările de 40 – 120 km la fiecare joc, inclusiv câte o mică recepție și un pahar de bere cu primarul, notarul și echipa locală, exact ca în programul de la C.M.

Pentru pregătirile finale se coboara la București și Snagov. Colectivul tehnic este considerabil “întărit”, alături de principalul CONSTANTIN POPESCU PILICĂ stabil din 1953, vor mai fi cooptați: GABRIEL ZUGRĂVESCU (antrenor cu performante deosebite la Timișoara și Rapid București, dar care, fiu de preot fiind, nu a făcut deplasarea în R.F. Germania) și nou – numitul antrenor federal Niculae Nedeff.

Delegatia a plecat R.F.G. cu 4 zile mai devreme și am reușit să facem 3 antrenamente și să atenuăm oarecum șocul vitrinelor stralucitoare din occident cu impact mare asupra fetelor fata de saracia noastră a anilor 50-60. Din fericire am locuit într-un loc relativ izolat la Școala Sportivă din EDENKOBEM într-o pădure undeva pe vale Rinului. De aici în ziua de 1 iulie 1956 dimineața la ora 9 plecam cu autocarul spre Karlsruhe cale de 80 km, unde pe stadionul Wilkpark are loc deschiderea festivă la ora 17:00 și meciul cu Austria la ora 18:00.

Primul joc la C.M. din R.F.G. cu Austria la KARLSRUHE în ziua de 1 iulie 1956. Victorie mare cu 3 – 1 (1-0). Atacam permanent cu fundasiile la centru, ceea ce surprinde total pe austriece, dar înaintasele noastre ratează: CARLIGEANU (minutul 6); PADUREANU (minutul

7) și JIANU (minutul 9). Revin austriecele dar portrait noastra IRINA NAGY apara tot. In minutul 19 la un fault asupra MARIEI SCHEIP, MORA WINDT paseaza perfect și VICTORITA DUMITRESCU din saritura peste zid inscribe imparabil : bara-gol și la pauza este 1-0 pentru noi.

In repriza a II-a chiar in minutul 22 (se jucau 2 reprize a 20 minute) JIANU inscribe de la mare distanta 2-0 și SALAGEANU de pe extrema 3-0. Austriecele cu celebrele BAUM, OCWIRK și HOOFER ataca in valuri, dar IRINA smulge aplauzele tribunelor cu plonjoane aeriene, aparand și o lovitura de la 13 m (astazi 7m) care fixeaza scorul la 3-1 și ne asigura o victorie de necontestat.

In declaratiile pentru presa, antrenorul POPESCU, a remercat toata apararea: CARLIGEANU, COLESNICOV, POPESCU, UGRON și SALAGEANU (asezarea ca la fotbal pe 2 linii). In schimb presa lor a remarcat atacul: PADUREANU, DUMITRESCU, WINDT, JIANU și DOBRE. Dupa mini banchetul official obligatoriu ne intoarcem noaptea cu autocarul și dupa o zi de pauza, in 3 iulie, din nou un drum de 60 de kilometri spre MANNHEIM.

Al doilea joc cu FRANȚA la MANNHEIM în data de 3 iulie apreciat mai ușor, ne chinuim o repriza și jumatate (2 – 2) pentru ca, în final, sa castigam linistiti cu 5 – 2.

Cu aceste doua victorii și locul I în serie ne calificam pentru finala.

În ziua de 6 iulie 1956, pe stadionul central din FRANKFURT AM MAIN, în fata a 35.000 de “spectatori platitori”, numai pentru handbal, echipa Naționala învinge favorita tuturor, echipa R.F. Germania cu scorul de 6 – 5 și cucerește PRIMUL TITLU DE CAMPIONA MONDIALA, LA UN JOC SPORTIV DIN ISTORIA SPORTULUI DIN ROMÂNIA.

Jocul începe fix la ora 16, dar nu trec decat două minute și arbitrul BERTIL WESTBALD (Suedia) acorda echipei germane un 13 m, pe care celebra WARMS il transforma. În minutul 6 MORA WINDT înscrie pentru noi, în stilul caracteristic, sut cu bolta și egaleaza. Jocul este fantastic de îndarjit și se alearga kilometri. Luam conducerea cu 2-1, cu un sut “strecurat” abil de JIANU. Între timp, IRINA NAGHI face adevarate minuni în poarta noastră, deși la un plonjon spectaculos se accidenteaza usor. Va fi de departe cel mai bun portar al Campionatului Mondial 1956. La pauza era 3 – 1 pentru noi, prin golul înscris din 13 m (acum 7 m) de VICTORITA DUMITRESCU. După pauza, cei 35.000 de spectatori își reiau atributiile în serios, dar nemțește – civilizată și echipa Germaniei revine puternic. În minutul 26 este 3-2, urmeaza momente grele pentru noi. Deși ELENA PADUREANU înscrie și este 4-2, nemtoaicele revin cu un gol al lui BURMEISTER (capitanul echipei lor). La scorul de 4-3 ne-a cam înghetat sufletul, mai ales ca ratam un 13 m (JIANU) și alte două aruncari favorabile (PADUREANU și WINDT). De pe banca este aruncata în lupta LUCIA DOBRE, care intră direct în atac și da gol din prima: este 5-3 și oarecare liniste. Dar HANNEM reduce la 5-4 și, din nou, LUCIA DOBRE, reveNIȚĂ la schimbare, reintră și înscrie de la mare distanta, scorul este 6-4 și suntem campioni mondiali, chiar daca WALTER în ultimele secunde înscrie și fixeaza scorul final: 6-5 pentru ROMÂNIA.

VICTORIE MARE, SUNTEM CAMPIONE MONDIALE.

DER NEU SPORT (FRANKFURT): *“Echipa romana a deposit toate asteptarile, tempo-ul și conditia fizica au fost net superioare celorlate echipe, asta in primul rand, dar au mai fost și paradele “PANTEREI” IRENE drept conditie a victoriei, la fel și apararea de netrecut care a jucat tare dar sportive. Au meritat titlul”*

NACHAUSGABE (din 9 iulie 1956) titlu mare *“Germania s-a izbit ca intr-un zid de IRINA și a pierdut onorabil”*.

EMIL HORLLE- Presedintele Comisiei Tehnice a I.H.F. *“ Sunt inca impresionat de viteza și abilitatea tehnica a intregii echipe din Romania. Socotesc ca aveti o conditie fizica foarte tare și un portar excellent. Trebuie sa remarc ca fiecare jucatoare are o una idee de joc și sties a manuiasca mingia perfect. Socotesc ca acestea sunt meritele antrenorilor romani, pe care tin sa-i felicit și sper sa-i intalnesc mai des”*

În țară vestea s-a răspândit imedita deși abia seara postul de radio București a anuntat aceasta mare victorie, dar cei din lumea handbalului ascultasera “discret” (asa erau vremurile) posturile germane, iar agentiile de presa raspandeau surpriza pe toate undele. Eram in 1956 nici vorba de transmisii TV.

A doua zi ziarul “SPORTUL POULAR” ne-a rezevatat intaia incadrata de fotografiile celor 15 jucatoare și a celor 2 antrenori.

CAMPIONATUL MONDIAL EDITIA A II-A 1956 RF Germania. Handbal feminin **în 11**

Clasament: **1. ROMÂNIA;** 2. R.F. Germania; 3. Ungaria; 4. Austria; 5. Iugoslavia; 6. Franta.

Rezultate: cu Austria: 3-1 (1-0); cu Franța: 5-2 (2-1); cu RF Germania în finală 6-5 (3-1).

ROMÂNIA LOC I - MEDALII DE AUR ȘI CAMPIOANA MONDIALA

1. IRINA NAGY Klimovschi, portar, 18 ani, PROGRESUL Tg. Mureș,

Debut SMTCF Tg. Mureș; Prof. KAMENISCHI ARPAD;

2. ANA STARK STĂNIȘEL, portar, 21 ani, RAPID București.

Debut: SMTCF Bv;

Prof. POPESCU COLIBAȘ

3. IRINA GHUNTER KIM, portar, 21 ani, ȘTIINȚA Timișoara.
Debut: Știința Timișoara; Prof. VICTOR CHIȚA
4. ELENA RADO JIANU, centru, 26 ani, ICEF București.
Debut: CS Sf. Gheorghe; Prof. ADALBERT RETTI, IOSIF RACZ
5. VICTORIȚA DUMITRESCU, inter-stg, 21 ani, STEAGU ROȘU București,
Debut: Steagu Roșu bucurești; Prof. POPESCU P. CONSTANTIN
6. LUCIA DOBRE, inter-stg., 23 ani, FLAMURA ROSIE SIGHIȘOARA,
Debut: FLAMURA ROSIE SIGHIȘOARA Prof. WALTER SCHMIDT
7. ELENA ȘTEFĂNESCU PĂDUREANU, centru, 25 ani, ȘTIINȚA București,
Debut: SMTCF București; Prof. COJOCARU VICTOR
8. AURORA BRAN POPESCU, apărător, 23 ani, PROGRESUL București,
Debut: SMTCF Timișoara; Prof. PARSCH ERNO
9. MARIA SCHEIP CONSTANTINESCU, extremă-stg., 22 ani, RAPID București,
Debut: SMTCF Brașov; Prof. POPESCU COLIBAȘ
10. AURELIA SĂLĂGEANU TUDOR, apărător, 20 ani, ȘTIINȚA București,
Debut: SMTCF Tg. Mureș; Prof. KAMENISCHI ARPAD.
11. CAROLINA RĂCEANU CÂRLIGEANU, apărător, 21 ani, ȘTIINȚA București
Debut: ȘTIINȚA București; Prof. COJOCARU VICTOR
12. MORA WINDT MARTINI, centru, 21 ani, PROGRESUL Brașov
Debut: SMTCF Brașov; Prof. POPESCU COLIBAȘ
13. IOZEFINA UGRON ȘTEFĂNESCU, apărător, 24 ani, ȘTIINȚA BUCUREȘTI,
Debut: ICEF București; Prof. IOAN KUNST, HELVIC WILHELM

14. ILEANA KOLESNICOV GIULESCU, apărător, 23 ani, ȘTIINȚA București

Debut: SMTCF București; Prof. COJOCARU VICTOR

15. MAGDA DRAȘSER HABERPURSCH, apărător, 24 ani, FLAMURA ROȘIE Sibiu,

Debut: FLAMURA ROȘIE Sibiu; Antr. FRANCISC MONIS.

Antrenori: CONSTANTIN POPESCU-principal, NICULAE NEDEFF-federal.

În ultima parte a pregătirilor și antrenorul GABRIEL ZUGRAVESCU.

Medic: CONSTANTIN ȘERPE.

În pregătire și în competițiile respective, au făcut parte din lot și: AURORA LEONTE, ANTONETA VASILE OȚELEA, care nu au făcut deplasarea, deoarece erau sub vârsta maximă admisă (17 ani).

Aproape în întregime echipa era formată din jucătoarele cu care s-a pornit la drum în ziua de 25 mai 1953 la Sighișoara, alături de antrenorul principal profesorul CONSTANTIN POPESCU PILICĂ. Numai aceste jucătoare și antrenorul lor știu cât s-a muncit în acești trei ani, din care cel puțin jumătate petrecuți în cantonamente și deplasări.

Se cuvine să adăugăm neapărat și numele antrenorilor care au mai contribuit în diverse etape la pregătirea echipei în acești trei ani: DUMITRU POPESCU – COLIBAS, BRUNO HOLSTREGER, medicul echipei, CONSTANTIN ȘERPE și, nu în ultimul rând, meritul lui LUCIAN GRIGORESCU, secretar general al F.R.H., prezent la fiecare acțiune a lotului, parțial și în cantonamente, care s-a îngrijit permanent și se va îngriji în continuare să nu existe nici un obstacol administrativ în calea performanței.

Pentru această performanță unică în sportul românesc jucătoarele respective au fost răsplătite – alta premieră – cu primele titluri de maestre emerite din handbalul românesc.

1957 ACTIVITATEA COMPETIȚIONALĂ INTERNĂ s-a desfășurat până în acest an după formula primăvara – toamna, deci pe un calendaristic.

Pentru a se putea aplica această formulă atât echipele masculine, cât și cele feminine își dispută titlul în câte două serii a șase echipe, sistem tur – retur, cu jocuri finale între primele două clasate.

C.N. Ediția a 12 – a 1957 feminin. Handbal în 11

1. Steagul Rosu București – antrenor: CONSTANTIN POPESCU – PILICĂ;

2. Progresul MIC București – antrenor: GABRIEL ZUGRAVESCU;
3. Progresul Brașov – antrenor: DUMITRU POPESCU – COLIBAS.

De aceasta data tânărul antrenor POPESCU – PILICĂ, după cucerirea titlului suprem de campion mondial cu echipa Națională, castiga și campionatul cu echipa lui de club.

C.N. Editia a 21 – a 1957 masculin. Handbal în 11

1. CCA București – antrenor: IOAN KUNST GHERMANESCU;
2. Dinamo Brașov – antrenor: DUMITRU LUPESCU;
3. VOINTA Sibiu – antrenor: WILHELM KIRSCHNER.

La handbal în 7 în sala, “Cupa de Iarna” se transforma în concurs republican permitand participarea tuturor regiunilor din tara. Acolo unde nu existau sali, se putea juca și în aer liber, dar finalele erau în sala.

“CUPA DE IARNA” Editia a II-a. Handbal în 7 feminin

1. Progresul M.I.C. București – antrenor: GABRIEL ZUGRAVESCU
2. Flamura Roșie Sibiu – antrenor: STEFAN ZOLLER
3. Steagul Rosu București – antrenor: CONSTANTIN POPESCU – PILICĂ

Masculin

1. Dinamo București – antrenor: OPREA VLASE
2. ȘTIINȚA Timișoara – antrenor: CONSTANTIN LACHE
3. CCA București – antrenor: IOAN KUNST GHERMANESCU

O activitate din ce în ce mai sustinuta se înregistraza și la nivelul juniorilor unde, constatandu-se ca singur, campionatul școlar – care nu avea faze finale – nu selectioneaza și nu impulsioneaza spre performanta, se cauta noi forme.

Federatia organizează “Cupa Orașelor pentru juniori”. La baieti se joaca handbal în 11 și caștigatoarea cupei va fi echipa orașului București – antrenor: EUGEN TROFIN, urmata în ordine de Sibiu, antrenor IOAN SCHUSTER și Timișoara. La fete se joaca handbal în 7, cupa revenînd orașului București – antrenori: VICTOR COJOCARU și ROMULUS SPIRESCU, urmata de Brașov, antrenor DUMITRU POPESCU COLIBAS și Sighișoara. Competitia a angrenat 16 echipe la baieti și 8 la fete.

Succesul acestei competiții rezervate juniorilor (nu exista încă un campionat național) a determinat pentru sezonul de iarnă organizarea unei ediții a Cupei Orașelor pentru handbalul în 7 în sala. Participa 9 echipe de băieți și 8 de fete. Primii trei clasati: la fete – Tg.Mures (antrenor ARPAD KAMENITSCHI), Brașov (antrenor DUMITRU POPESCU COLIBAS) și București (antrenor VICTOR COJOCARU); iar la băieți – selectionata orașului București (antrenor EUGEN TROFIN), urmata de Sibiu (antrenor IOAN SCHUSTER) și Sighișoara (antrenor ION BUIUC).

ACTIVITATEA COMPETITIONALA INTERNATIONALĂ în anul 1957 a fost dominata de ediția a treia a Festivalului de la Moscova, unde fetele aveau de aparat medaliile cucerite la Varsovia (1955) și titlul suprem de la C.M. din R.F.Germania (1956). În același timp, la handbal în 7, echipa României urma să participe pentru prima oară la un campionat mondial, în Iugoslavia.

Cu un lot largit – campioanelor mondiale alăturându-se încă 10 tinere jucătoare, antrenorii: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ și DUMITRU POPESCU – COLIBAS pornesc pregătirile încă din primăvara, după șase etape de campionat, efectuând o pregătire mixta cu antrenamente de handbal în 11 pe terenurile de fotbal de la Regie și 23 August, dar și de handbal în 7, pe terenurile de la “Drept” și “Progresul”, în București. Este invitată echipa orașului Budapesta (care se confunda cu reprezentativa Ungariei) pentru trei jocuri de verificare – pregătire cu Naționala României, alcatuita de cei doi antrenori, dintre cele mai bune jucătoare de la handbalul în 11. Deși soldate cu infranjeri, cele trei jocuri au dovedit că ne putem adapta rapid la cerințele jocului în 7 și ar fi ceva speranțe. Dar undeva sus de tot – Festivalul era și o problema politică – se hotărâse prioritate totală pentru turneul de la Moscova. Cum cele două acțiuni – Festivalul de la Moscova și C.M. din Iugoslavia – se succedau la un interval de 12 zile s-a decis alcatuirea a două echipe separate. Lotul în 11 a rămas intact cu cele mai bune 16 jucătoare din țară, iar pentru cel în 7 s-a încropit o echipă, în special cu jucătoare tinere din București, sub conducerea profesorului VICTOR COJOCARU.

La Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților Echipa Națională Feminină de Handbal în 11 învinge în jocurile inter-țări echipa U.R.S.S. cu 12 – 31, dar pierde în fața R.D.G. cu 6 – 7 și se clasează pe locul 2.

Editia a III-a 1957 , MOSCOVA – U.R.S.S. Jocurile Festivalului

Clasament: 1. R.D. Germană; **2. România;** 3. U.R.S.S.

România loc II – Medalie de argint

Jucătoare: ANA STARK, IRENE GHUNTER, AURORA POPESCU, IOZEFINA ȘTEFĂNESCU, ELENA JIANU, ELENA PADUREANU, ELENA ROSU, MORA WÎNDT, ANA BALÎNT, IRENE NAGHI, MARIANA ADAMI, LUCIA DOBRE, VICTORITA DUMITRESCU, CAROLINA CARLIGEANU.

Antrenori: CONSTANTIN “PILICĂ” POPESCU , DUMITRU POPESCU – COLIBAS

La prima editie a Campionatelor Mondiale de Handbal în 7 din Iugoslavia echipa Națională (a doua, cea improvizată) pierde în serie: 1 – 3 cu Austria, 1 – 6 cu Danemarca, 1 – 2 cu Suedia și 0 – 3 cu Polonia, clasându-se pe locul 9.

Campionul Mondial de Senioare, Editia I, Iugoslavia 1957. Handbal feminin în 7

Clasament: 1. Cehoslovacia; 2. Ungaria; 3. Iugoslavia; 4. R.F. Germania; 5. Danemarca; 6. Austria; 7. Polonia; 8. Suedia; **9. România.**

România loc 9

Jucătoare: LILIANA BORCEA, JANA MATEESCU, ELENA TICU, ANTONETA VASILE, MARIANA JIPA, ELENA ROSU, ELLA JECU, AURORA NICULESCU, GHERLÎNDE REIPP, ÎNGE GOSS, BRIGHITE BUCUR, ELENA BOLDIJAR, ELISABETA GOLOȘIE, ANGELA MINCULESCU, MARILENA MITEA.

Antrenor: VICTOR COJOCARU

Repetam, aceasta formație a fost în realitate echipa a doua a României, deoarece prima reprezentativă – care cuprindea campionatele mondiale din 1956 – participa în același timp la Festivalul de la Moscova.

La masculin, în cadrul Festivalului, pentru a treia oară ordinea la varf rămâne aceeași.

Clasament: 1. R.D.Germană; 2. ROMÂNIA. De aceasta dată, însă, jocul final dintre cele două echipe a fost deosebit de “strans” (14 – 15) și mai ales cu un arbitraj discutabil. În jocurile următoare băieții obțin victorii clare: 17 – 14 cu Cehoslovacia, 19 – 12 cu Austria, 17 – 4 cu Finlanda și un rezultat la limita, 10 – 9, cu echipa țării gazdă (U.R.S.S.)

Editia a III-a 1957 MOSCOVA – U.R.S.S. Jocurile Festivalului

Clasament masculin: 1. R.D.Germană; **2. România;** 3. Cehoslovacia; 4. U.R.S.S.; 5. Austria; 6. Finlanda. **ROMÂNIA LOC II – MEDALII DE ARGINT**

Antrenor: IOAN KUNST GHERMĂNESCU.

Jucători: VASILE SIDEA, RUDOLF HABERPURSCH, IOSIF ZAHARIA, OCTAVIAN NITESCU, FLORIN BALAIES, OTTO TELLMAN, LIVIU CONSTANTINESCU, HANTZ MOSER, KURT WAGNER, OLIMPIU NODEA, KURT SAUER, AUREL BULGARIU, VALENTIN SELARU, IOSIF RUDOLF.

La handbal în 7, în anul 1957, consemnam prima editie a Cupei Campionilor Europeni, la masculin, care în mod exceptional s-a desfasurat cu selectionate de orașe. Echipa orașului București (Combinata CCA – Dinamo) depășește în primul tur selectionata orașului Belgrad.

În turul secund suntem eliminați de echipa orașului PRAGA (19 – 24), care se confunda cu echipa Națională a Cehoslovaciei și, în același timp, cu echipa DULKA – care, sa ne reamintim, ne-a “predat primele lectii” de handbal în 7 pe terenul I.T.B. în 1955 și care va castiga aceasta prima editie învingând în finala – relativ comod – selectionata orașului OREBOO – Suedia. Selectionata orașului București a fost pregatita și condusa de antrenorii: Ioan Kunst Ghermanescu și Francisc Spier, pentru “un spor de tenacitate”, s-a apelat și la cunostiintele baschetbalistilor Mihai Nedef – conducator de joc și Liviu Naghi – pivot. Tot la handbal în 7 au loc în acest an primele întâlniri Internaționale la juniori. O selectionata de baieti se deplaseaza în Polonia și susține doua jocuri cu echipa șimilara a tarii gazda, câștigate cu 17 – 15 și 13 – 12.

ACTIVITATEA INTERNACIONALĂ din anul 1958 a fost marcată de prima participare a naționalei de seniori la un campionat mondial de handbal în 7 jucători care s-a desfășurat în Republica Democrată Germană. La echipele anterioare din 1948 și 1954 nu am participat, înscriindu-ne doar la CM 1938, handbal în 11 jucători care era prioritar în acei ani. Dealtfel în 1956 senioarele cuceriseră primul titlu de campioane mondiale la handbal în 11.

CAMPIONATUL MONDIAL-SENIORI. Editia 3-a 1958- RD Germania, handbal în 7 jucători, 27 februarie martie- Magdenburg.

Clasament: 1. Suedia; 2. Cehoslovacia; 3. Germania unită; 4. Danemarca; 5. Polonia; 6. Norvegia; 7. Ungaria; 8. Iugoslavia; 9-12. Islanda, Austria, Franța, Spania; 13-16. ROMÂNIA, Finlanda, Luxemburg, Brazilia.

Turneu final cu 16 echipe, în patru serii a patru echipe, locurile 1 și 2 jucau mai departe pentru 1-8, locurile 3 nu mai jucau și se clasau pe 9-12 iar loc 4 în grupă pe 13-16.

Rezultate: cu Ungaria: 16-16 (8-8); cu Islanda: 11-13; cu Cehoslovacia: 13-21. * 3 jocuri: 1 egal, 2 pierdute. Loc 13-16.

Au jucat: MIHAI REDL, EMIL BARBU- portari, AUREL BULGARIU, VIRGIL HNAT, OLIMPIU NODEA, PETRE IVĂNESVU, GEORGE COVACI, IULIAN CĂLIMAN, TUDOR RISTOIU, LIVIU CONSTANTINESCU, VIRGIL TALE, GHEORGHE COMAN, POMPILIU SIMION, MIRCEA COSTACHE I, CONSTANTIN TĂNĂSESCU, IOAN MOSER.

Antrenori: **IOAN KUNST GHERMĂNESCU, NICULAE NEDEFF.**

Din cartea “*A FOST ODATA UN MECI DE HANDBAL*” de Călin Antonescu, Hristache Naum: “În ziua de 27 februarie 1958 în sala “HERMAN GIESELER” din orașul Magdeburg (RD Germania) echipa masculină de handbal în 7 a țării noastre își făcea debutul în cadrul unui campionat mondial, înfruntând reprezentativa RP Ungaria. Jocul era dificil pentru noi deoarece sportivii maghiari practicau de mai multă vreme handbalul în 7 în țară practicându-se în mod deosebit această variantă. Și totuși...cei care au fost la un pas de victorii au fost românii. Ei conduc cu 16-15 în ultimul minut de joc și în plus beneficiază de o lovitură de la 7m pe care o ratează. Victoria le scapă “printre deget” și meciul se încheie egal 16-16 (8-8), o zi mai târziu echipa noastră pierde în mod surprinzător în fața Islandei (11-13), apoi cedează și în partida cu Cehoslovacia, oarecum așteptat (13-21), fiindcă cehii inventaseră HAZENA- joc asemănător cu handbalul în 7- încă la începutul secolului 20. prima participare a handbalului român la un campionat mondial în 7 nu s-a încheiat cu un bilanț puțin strălucitor fiindcă tinerii noștri jucători de la 11 nu se acomodaseră total cu cel în 7 (când o vor face, vor urma patru medalii de aur: 1961, 1964, 1970 și 1974).

1958-1959 ACTIVITATEA INTERNĂ. La Divizia A, începând din acest an, vom avea (pana în 1963) o situație specială, cu două campionate naționale, atât la fete cât și la baieti, unul pentru handbal în 11 în continuare și al doilea pentru handbal în 7, aflat acum la prima ediție.

C.N. Editia I-a 1958 –1959. Handbal feminin în 7

1. Cetatea Bucur (Progresul) București –antrenor: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ
2. Olimpia București – antrenor: GABRIEL ZUGRAVESCU
3. Tractorul Brașov – antrenor: DUMITRU POPESCU – COLIBAȘ.

Echipa Cetatea Bucur este de fapt Flamura Roșie, deja campioana în 1957 și 1958 la handbal în 11, care și-a schimbat denumirea, trecând la Asociația Progresul, sprijinită în primul rând de Primăria Orașului București.

C.N.Editia I-a 1958 –1959. Handbal masculin în 7

1. Dinamo București – antrenor: OPREA VLASE
2. Rapid București – antrenor: CORNEL OPRIȘAN
3. ȘTIINȚA Timișoara – antrenor: LADISLAU BARA.

Această prima ediție a campionatului național de handbal în 7 s-a desfășurat în mod egal pentru toți – fără a se ține seama de rezultatele de la handbal în 11 –, cu etape de raion, regiune, zonă și turneu final cu câte șase echipe. Activitatea la handbal în 11 continua în ritm intens.

C.N. 1958 –1959. Handbal feminin în 11

1. Olimpia București – antrenor: GABRIEL ZUGRAVESCU
2. Cetatea Bucur (Progresul) București –antrenor:CONSTANTIN POPESCU PILICĂ
3. Muresul Tg. Mures – antrenor: ARPAD KAMENITSCHI.

C.N. 1958 –1959. Handbal masculin în 11

1. Dinamo București – antrenor: VLASE OPREA
2. C.S.M. Reșita – antrenor: MIHAI SZUCIC
3. C.C.A București – antrenor: IOAN KUNST –GHERMANESCU

De remarcat performanta echipei Dinamo București, care promovase din B în A, în sezonul anterior și cucereste titlul, imediat în anul urmator.

La categoria B, masculin, pe primele locuri: Textila Cisnădie, urmata de Dinamo Tg. Mures și C.S.U. București.

- Și la juniori se organizează primul campionat national de handbal în 11. La fete a câștigat Mureșul Tg. Mures, antrenor: ARPAD KAMENISCHI, urmata de record Mediaș – antrenor: BRUNO HOLSTREGHER și Textila Lugoj – antrenor ALBERT CRISTOF. La baieti pe primul loc VOINTA Sibiu – antrenor IOAN SCHUSTER urmata de CSS București – antrenor EUGEN TROFIN.

A fost o editie experimentală care a demonstrat ca va fi foarte greu de a se efectua antrenamente și jocuri pe terenurile de fotbal (pe care se juca handbal în 11), în consecință în anii următori se va renunța la acest campionat, și astfel juniorii se îndreaptă masiv spre cel în 7 care putea fi practicat și în curtea școlii sau în sala de gimnastică. În același timp se organizează mari competiții populare cum a fost “Spartachiada de vară” care a avut chiar un turneu final la București cu câte 8 echipe la fete și baieti și care a angrenat “peste 400 noi echipe de handbal, baieti și fete în special, tineri dornici de miscare și de sport” – din presa acelor zile.

- Dar cea mai populară COMPETIȚIE pentru juniori va continua să fie “Cupa Sportul Popular”, cucerita la fete de ILEFOR TG. MURES, antrenor: ARPAD KAMENITSCHI, urmata de Lucafarul Brașov, antrenor: DUMITRU POPESCU COLIBAS și Constructorul București – antrenor VICTOR COJOCARU.

În același timp se organizează primul Campionat școlar cu turneu final la Tg. Mures pe locul I la fete Școala Medie 2 Brașov – profesor DUMITRU POPESCU – COLIBAS, iar la baieti Școala Medie nr.4 din Timișoara – profesor: CONSTANTIN LACHE.

ACTIVITATEA INTERNACIONALĂ în 1959 a avut ca obiectiv principal C.M. masculin de Handbal în 11 din Austria. Echipa Națională nu a avut însă posibilitatea de a efectua cel puțin câteva jocuri de pregătire. Singurul meci premergător C.M. a fost exact cel de calificare, fiindcă la fel ca la C.M. feminin din 1956, echipei de băieți i-a fost programat un joc eliminatoriu de calificare în Polonia cu Naționala respectivă. Băieții trec peste acest handicap și castiga cu 11-7.

CAMPIONATUL MONDIAL DE SENIORI, handbal în 11 jucători, Austria 1959, Ediția 5-a, 14-21 iunie 1959. Finala la Viena.

Clasament: 1. Germania unită; 2. ROMÂNIA; 3. Suedia; 4. Austria; 5. Elveția; 6. Danemarca; 7. Ungaria; 8. Polonia,

ROMÂNIA LOC II MEDALII DE ARGINT- VICECAMPIONI MONDIALI.

Prima medalie a handbalului masculin românesc la un campionat mondial. Performanță de mare valoare mai ales dacă ținem seama că am prezentat o formație mult întinerită cu gândul la CM viitoare de handbal în 7, spre care se îndrepta interesul crescând în lume.

EVOLUTIA ECHIPEI ROMÂNIA SENIORI LA CM Austria 1959

ROMÂNIA – Austria: 19-16 (9-4) la Krems

ROMÂNIA – Ungaria: 18-12 (9-4) la Bruc ad Mur

ROMÂNIA – Elveția: 14-9 (7-4)

ROMÂNIA – Germania unită: 11-14 (6-6) la Viena. Finala mare, loc 1-2

Linie de clasament – 4 jocuri: 3 victorii, 1 pierdut, 62-51 golaveraj, Loc II.

Tinerii noștri jucători evoluează dezinvolt față de inși în fața vedetelor din echipele Austriei, Ungariei și Elveției, obținând trei victorii de necontestat.

Clasamentul seriei: 1. ROMÂNIA 6 pt.; 2. Austria 3 pt.; 3. Elveția 2 pt.; 4. Ungaria 0 pt. .

În cealaltă serie primul loc revine formației unite a celor două state germane, care reușesc vedete de primă mărime realizând după aprecierile presei o superechipă.

“FINALA” s-a disputat în 21 iunie 1959, ora 18, pe stadionul “WACKER” din Viena.

Echipa României a avut un start foarte bun, conduc în minutul 3 cu 2-0, rezistă foarte frumos în toată prima repriză jucând de la egal la egal cu valoroasa echipă unită a Germaniei,

după cum arată și scorul (6-6). Dar superioritatea selecționatei germane își spune cuvântul și aceasta câștigă în sfârșit“. (Laurii Handbalului Românesc- Călin Antoneanu, Dan Gârleșteanu). Ziarul “WIENER MONTAG” scria: *“Acei care au crezut că echipa germană își va apăra titlul de campioană mondială---plimbându-se au fost foarte surprinși de jocul și valoarea românilor. În stadion în prezența a 8000 de spectatori, echipa unită a Germaniei a fost nevoită să pună în joc și ultimele rezerve de forță pentru a învinge după un egal la pauză”*.

ROMÂNIA LOC II, MEDALII DE ARGINT. Prima medalie la masculin.

Antrenori: **IOAN KUNST-GHERMĂNESCU, NICULAE NEDEFF** federal

Jucatori: **MIHAI REDL, RUDOLF HABERPURSCH, ION ILIESCU, GEO BĂDULESCU, OCTAVIAN NIȚESCU, CONSTANTIN SELARU, VALENTIN ȘELARU, GEORGE COVACI, ARPAD BARABAS, OLIMPIU NODEA, VIRGIL HNAT, AUREL BULGARIU, MIRCEA COSTACHE I, CORNEL OȚELEA, SAVÎN MARCU.**

Comportare excepțională a băieților noștri care în finală după un 6-6 la pauză cedează greu în fața echipei campioană mondială la ediția anterioară, acum în plus unindu-și forțele cele două Germanii (EST și VEST în acele momente) au constituit o super echipă.

Pe stadionul Wacker din Viena în fața a peste 8000 de spectatori băieții noștri au jucat excepțional cucerind medaliile de argint, cea mai bună performanță a echipei naționale masculine la handbal în 11.

Comportarea de excepție a tinerilor noștri jucători – din care nu mai puțin de 9 erau debutanți în competiții oficiale – a fost încununată și de titlul de golgheter, care a revenit lui OLIMPIU NODEA cu 28 de goluri, urmat de alt român AUREL BULGARIU.

Echipa Națională feminină de handbal în 11, antrenor: CONSTANTIN PILICA POPESCU, și-a continuat constant pregătirile în vederea Campionatelor Mondiale din anul viitor. Numarul jocurilor Internaționale a fost ceva mai redus, doar două turnee, numai cu victorii. În R.D.G. la MAGDEBURG învingem puternica echipă Națională a gazdelor: cu 6-3, rezultat mare! Turneul continua cu trei jocuri cu echipe de club egale cu trei victorii, la care mai adăugăm în final un 6-5 cu Națională lor de tineret. În Polonia la Jelesnaia: ROMÂNIA - POLONIA 7-3 și alte două victorii cu echipe de club. Calendarul – ceva mai redus al echipei naționale feminine a permis o desfășurare normală a campionatului și a prilejuit echipelor de club să efectueze turnee Internaționale peste hotare, s-au înregistrat șapte întâlniri cu echipe puternice din R.D.G. și Ungaria, la care vom adăuga cele susținute de echipe naționale sub nume de club sau oraș. Echipele naționale – aproape la fiecare turneu – după jocul oficial între țări, mai jucau alte 2-4 jocuri sub numele orașului București. Aceasta modalitate de a juca cât mai multe jocuri într-o deplasare a fost frecvent folosită în perioada dinaintea apariției unor turnee cu 3-5 jocuri pe COMPETIȚIE. Și dacă așa cum vom vedea palmaresul echipelor naționale la capitolele jocuri oficiale (la care se cântă imnul) este destul de sărac: la feminin 26 jocuri în 21 de ani (1949 – 1960) iar la masculin 55 jocuri dar, în 25 de ani (1936-1961), toate acestea pot fi triplate cu jocurile echipelor naționale sub nume de oraș sau club.

- Echipa Națională de junioare, handbal în 11, aflata doar în al doilea an de activitate efectueaza un turneu în R.D.G. unde castiga cu 6-5 și în Polonia unde de asemenea învinge cu 7-3, antrenor VICTOR CHITA.

- Baietii – juniori – conduși de antrenorii EUGEN TROFIN și FLORIN STOENESCU efectueaza același turneu, pierd cu 7-10 la R.D.G. și castiga în Polonia cu 14-9.

- La handbal în 7 activitatea Internațională cunoaste un reviriment puternic.

În primul rând la cea de-a doua editie a Cupei Campionilor – masculuîn, (acum pe echipe de club), Dinamo București – antrenor OPREA VLASE, înțece pe PARTIZAN BIELOVAR la ZAGREB cu 17-5, mare surpriza și chiar pe mult titrata DUKLA PRAGA la București, cu 15-14, dar pierde în semifinale la STUTTGART (12-21) în fata echipei F.A. GOPPINGEN.

- Elementul marcant al anului 1959 îl constituie organizarea la București a unui prim mare turneu INTERNAȚIONAL de handbal în 7, care va deveni tradițională și recunoscută în calendarul Federației Internaționale: ”Cupa Orașului București” care de la a treia editie se va numi “Trofeul CARPAȚI” așa cum o cunoaștem și astăzi. Este meritul principal al lui LUCIAN GRIGORESCU secretar F.R.H. și a “voluntarilor și activiștilor” din handbal pentru faptul ca acest mare tureu a dăinuit timp de peste 40 de ani și ne-a adus în țara toate marile echipe din lume.

Prima editie 28 ianuarie – 1 februarie 1959, a fost oarecum de experiment fiind învitate echipe foarte puternice, un handbal în 7 de sala – de la care puteam învăța la cel mai înalt nivel, chiar cu riscul infringerii la scor și o clasare mai slabă. Prima editie a “Cupei orașului București” a fost c’știgată atât la feminin cât și la masculin de echipele H.G.Copenhaga (în realitate echipele naționale ale Danemarcei) care au dat adevărate recitaluri de virtuozitate. Sala Floreasca (azi Lucian Grigorescu) a fost arhiplina timp de 4 zile. Dar au participat și alte mari echipe de mare valoare: Dukla Praga la baieti, selectionatele orașelor Zagreb și Budapesta la fete. S-a hotărât să participăm cu echipe de club sau selectionate de oraș tinând seama că deși eram campioni mondiali la fete și vicecampioni la baieti la handbal în 11, la cel în 7 eram mai la început palmaresul trebuia oarecum protejat.

CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI – Editia I-a București 1959.

Clasamente:

feminin: 1. H.G. Copenhaga; 2. Zagreb; 3. Budapesta; 4. Olimpia București;
5. București – tineret.

Masculin: 1. H.G. Copenhaga; 2. Dinamo București; 3. Dukla Praga; 4. ȘTIINȚA Timișoara.

București –tineret loc 5

Jucatori: COLOMAN SOO, NICOLAE RADU, MIRCEA COSTACHE I, FLORIN HAUSNER, FLAVIU STOICA, ILIE DANESCU, GHEORGHE CATU, HELMUTH SZKIELI, ION PREDA, CONRAD MEȘSE, ARPAD BARABAS, CORNEL OȚELEA.

Antrenor: EUGEN TROFIN

1959-1960 ACTIVITATEA INTERNA – la handbal în 11 – divizia A se încearca o concentrare a valorilor, reducandu-se numarul de echipe la 10, se creau astfel mai multe date libere pentru pregatirea echipelor nationale.

C.N. Editia a 10-a 1959-1960 handbal feminin în 11

1. ȘTIINȚA București – antrenor: VALERIU GOGÂLTAN
2. Rapid București – antrenor : FRANCISC SPIER
3. ȘTIINȚA Timișoara – antrenor: LADISLAU BARA.

C.N. Editia a 23-a 1959-1960 handbal masculin în 11

1. Chimia Fagaras – antrenor: DUMITRU LUPESCU
2. Dinamo București – antrenor: OPREA VLASE
3. C.C.A. București – antrenor: IOAN KUNST GHERMANESCU.

Surpriza mare, aceasta victorie a echipei din Fagaras asupra lui Dinamo și C.C.A. (Steaua de mai tarziu) și totuși nu atat de mare pentru lumea handbalului, cunoscut fiind ca orașul Fagaras și alaturi de el orașul Victoria (mai ales la fete) au fost zeci de ani producatori de valori și performante în handbalul românesc. **Campionatul Diviziei B – masculin** – se organizează acum pe doua serii a cate 8 echipe angrenand pentru prima oara și alte centre mai noi: Piatra Neamt, Constanta, Teleajen, Petrosani sau de traditi: AgNIȚĂ, Halchiu, pe podium în ordine: VOINTA SIGHIȘOARA, TEXTILA CISNADIE și ȘTIINȚA TIMIȘOARA. Și totuși aceasta a fost ultima editie a Diviziei B la handbal în 11, deoarece cu exceptia satelor sau orașelor cu populatie mai mare de origine germana (AgNIȚĂ, Halchiu, Cisnadie), toti și toate se îndreptau spre handbalul în 7.

Se renunta și la disputarea Campionatului de Juniori la handbal în 11 trecandu-se definitiv la cel în 7 prin campionatele școlare și “Cupa Sportul Popular”, care deja echivala cu un campionat national.

Cupa “SPORTUL POPULAR” – Editia a 3-a 1959-1960 handbal în 7 – Clasamente:

Fete – junioare pana la 17 ani:

- 1.C.S.Muresul – antrenor: ARPAD KAMENITSCHI
- 2.CSS Timișoara – antrenor: VICTOR CHITA
- 3.Tractorul Brașov – antrenor: DUMITRU POPESCU- COLIBAS

Baieti – juniori pana la 17 ani:

- 1.CSS București – antrenor: EUGEN TROFIN
- 2.Tehnometal Timișoara – antrenor: MICHEL MARTIN
3. CSS HarGHIȚĂ Tg. Mures – antrenor: WILHELM HELVIC

A doua editie a Campionatului National de Handbal în 7, masculin și feminin atrage din ce în ce mai multi spectatori și mult interes din partea factorilor locali.

C.N. Editia a 2-a 1959-1960 – handbal feminin în 7

1. ȘTIINȚA București – antrenor: GABRIEL ZUGRAVESCU
2. Rapid București – antrenor: FRANCISC SPIER
3. ȘTIINȚA Timișoara – antrenor: CONSTANTIN JUDE

C.N. Editia a 2-a 1959-1960 – handbal masculin în 7

1. Dinamo București – antrenor: OPREA VLASE
2. Rapid București – antrenor: CORNEL OPRISAN
3. C.C.A. București – antrenor: COSMA LIȚĂ

Echipele din București în care handbalul în 7 a pornit mai devreme la drum și cu o masa mare de jucatori (vezi Cupa “Sportul Popular”), vor domina în continuare pentru foarte multi ani în Clasamente alaturi de Timișoara și Brașov. Se remarca un eveniment pe care il vom întâlni foarte rar, Clubul RAPID are în același an pe podium (loc II) și echipa masculina și cea femininA.

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ a fost deosebit de bogata și fructuoasă cu deosebire pentru echipa feminina a României care s-a angajat în lupta pe doua fronturi atat la handbal în 11 în continuare, cat și la cel în 7.

Prima actiune a anului 1960 este “CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI” (în viitor Trofeul CARPAȚI), la care de aceasta data noi vom înscrie la baieti și la fete, echipele nationale sub titulatură orașul București. Eram hotarati ca pregatindu-ne special sa atacam podiumul și la handbal în 7, care castiga în interes și popularitate tot mai mult. În același timp se aprecia ca pentru Naționala de senioare era și un mijloc excelent de pregatire pentru C.M. din Olanda la handbal în 11, care urma peste cateva luni și unde aveam de aparat titlul cucerit în 1956.

CUPA ORAȘELOR (Trofeul CARPAȚI) Editia a II-a 1960 Handbal în 7

Clasament: 1. BUCUREȘTI, 2. Copenhaga, 3. București –Tineret, 4. Vojevodina, 5. Praga.

BUCUREȘTI – locul I – Medalii de aur

Jucatoare: IRENE NAGY, ILEANA CAZACU, MARIA CONSTANTINESCU, ANA STARK, VICTORITA DUMITRESCU, ANTONETA VASILE, CONSTANTA DUMITRESCU, AURELIA SZOKE, ELENA JIANU, ELENA CATINEANU, MARIA GHIȚĂ, IOZEFINA STEFANESCU.

Antrenor: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ.

BUCUREȘTI B – TINERET LOC III

Jucatoare: LILIANA BORCEA, ELENA ZAINESCU, SOFIA SCHENKER, MARIA ÎNCZE, ELENA ROSU, AURORA LEONTE, ELISABETA GOLOȘIE, LUCIA DOBRE, HILDE ROTH, ELENA HEDEȘIU, FLORICA COSUG, CAROLINA CARLIGEANU, AURORA POPESCU. Antrenor: VALERIU GOGÂLTAN

CUPA ORAȘELOR (Trofeul CARPAȚI) Editia a II-a 1960 Handbal masculin în 7

Clasament: 1. București, 2. Praga, 3. H.G. Copenhaga, 4. Saragevo, 5. București –tineret.

BUCUREȘTI – LOCUL I

Jucatori: MIHAI REDL, ILIE ALEXANDRU, PETRE IVANESCU, MIRCEA COSTACHE, GHEORGHE COVACI, GEO BĂDULESCU, OTTO TELLMAN, AUREL BUGARU, HANTZI MOSER, VIRGIL HNAT, LUCIAN POPESCU, OLIMPIU NODEA, MIRCEA COSTACHE II.

Antrenor: VLASE OPREA.

BUCUREȘTI – TINERET – LOC V

Jucatori: GEORGE GEORGESCU, COLOMAN SOO, ADRIAN JIANU, CONRAD MEȘSE, MIHAI APOSTU, GEORGE COMAN, FLORIN HAUSNER, LEONARD BELCIU, CORNEL OȚELEA, DAN NICOLICI, VALENTIN SAMUNGI, MIHAI PANTAZOPOL, MIRCEA BANDA, IOAN PARASCHIV, VICTOR CARCIU.

Antrenor: EUGEN TOFÎN.

Nominalizand complet cele 4 loturi am evidentiat aproape în totalitate “rezerva” de handbalisti de performanta de la începutul anilor '60.

Din nou jucatorii și jucatoarele din Danemarca “patria mama” a jocului de handbal în 7, sustin adevarate recitaluri de maiestrie tehnica fara a fi preocupati în disperare de rezultat. Noi mai concreti, jucam ceva mai tare (ca la handbal de camp) și ajutati de încurajarile tribunelor arhipline castigam și la fete și la baieti în ciuda diferentei “de clasa” la tehnica și tactica specifice. Am învățat însa cu totii enorm de mult. Trebuie sa tinem seama ca trecerea de la handbalul în 11 la cel în 7 neceșita eforturi deosebite de adaptare. Handbalul în 11 se juca pe terenul de fotbal (de doua ori și ceva mai mare ca spatiul de joc la 7) semicercul la început la 11 m, mutat ulterior la 13 m, iar cel mai mare la 19 m, oferea spatii mari de actionare, care presupunea o deosebita pregatire fizica.

Tehnica era mai puțin sofisticata – așa cum permite jocul de azi în sala – dar trebuia sa fie exacta. Combinatiile de baza în mare erau aceleași, dar transpuse la alte spatii. Deși în mare era același joc, în amanunt era altceva, mai ales pentru portar și pivot. Dar anumite calitati naturale ale românilor: o “istetime” și o “disponibilitate” deosebita de a ne adapta și “descurca” în fata unor situatii noi și mai ales o înclînatie spre abilitati tehnice și chiar jonglerii cu mingea, oarecum specifice sportivilor de talie mica și medie, au facut sa ne transformam aproape peste noapte din mari specialisti la handbal în 11, cel puțin tot atat de buni la handbal în 7.

- În “CUPA CAMPIONILOR”, Dinamo București, ajunge pana în semifinale, învingand doua echipe puternice: Spartak Katowice (Polonia) și celebra Dukla Praga (Cehoslovacia), dar este învinsa de echipa F.A. GOPÎNGEN, caștigatoarea dealtfel a acestei editii.

În premiera, formatia masculina a clubului Rapid București ia parte la Campionatul European Feroviar, disputat în R.D.G., unde se claseaza pe un onorabil loc II după echipa tarii gazda și înaintea a înca 6 reprezentative de tari.

- La handbal în 11, o selectionata divizionara sub denumirea de București, după ce susține un joc de verificare în Capitala cu selectionata orașului NEUMUNSTER (R.F.G.), întreprinde un lung turneu maraton cu 21 jocuri, timp de o luna și jumătate în Chîna și Japonia. Echipa condusa de profesorul IOAN KUNST GHERMANESCU, castiga 19 partide și pierde doar doua, facand o frumoasa propaganda pentru ROMÂNIA și sportivii ei.

- Evenimentul major al anului 1960, este participarea echipei nationale feminine la cea de-a treia editie a Campionatelor mondiale de handbal în 11, unde trebuie sa-și apere titlul cucerit în 1956.

Pregatirile echipei de handbal în 11 pentru acest C.M. au început încă din iarna, cu un cantonament de sala și participarea amintită la “Cupa Orașelor” la handbal în 7. Nu era nici o înadvertenta, pe atunci majoritatea tehnicienilor gandeau, ca handbalul este unul singur, doar ca cel în 11 este “atletism cu mingea” iar cel în 7 conditioneaza o tehnica perfectionata pana la maestrie, ceea ce se armoniza ca mijloace reciproce de pregatire. Bineînțeles a urmat un cantonament devenit clasic deja – de 21 de zile la munte exclusiv în aer liber pentru pregatire fizica. În continuare, suita etapelor la Brașov și București. Necazul principal era însă faptul ca nu prea mai aveam adversari pentru jocurile de verificare, așa încat s-a apelat din nou la meciuri cu echipele de seniori ale satelor din jurul Brașovului unde se mai juca serios handbalul “nemtesc” în 11 (Halchiu, Prejmar, Ghimbav, Harman). S-au jucat totuși cateva jocuri Internaționale în turneu la ODESA (U.R.S.S.), doua victorii și Moscova o victorie – s-a jucat cu selectionate pe orașe – și doua jocuri cu echipa campioana a Lituaniei în România. La fel ca la baieti cele doua Germanii își alcatuiesc o echipa uNIȚĂ și pentru noi emotiile se amplifica. Dar, totul a mers nesperat de bine.

În grupa la 12 iunie la HAGA, învingem Austria cu 6–2 și la 16 iunie la ASSEN pe Danemarca cu 6 – 1. Urmeaza semifinala cu Olanda la HENGELO unde castigam cu 9 – 4, dar cu mari emotii și apoi după toate pronosticurile asteptam finala cu echipa uNIȚĂ a celor doua Germanii. Surpriza mare, în cealalta semifinala, Austria învinge Germania (uNIȚĂ) cu 3–2. Finala de la AMSTERDAM disputata la 19 iulie 1960 o castigam detașat cu 10 – 2, la pauza era 7 – 0. A fost un meci frumos, noi fericiti ca am scapat de “colosul german”, austriecele multumite cu locul II.

România era pentru a doua oara consecutiv CAMPIONA MONDIALA LA HANDBAL, prin echipa Naționala de seniore. Aceasta a fost ultima editie la handbal în 11 jucatoare, se poate spune deci ca și astazi suntem Campioni Mondiali la aceasta disciplină sportiva.

C.M. EDITIA III - 1960 Olanda HANDBAL feminin în 11

Clasament: 1. ROMÂNIA; 2. Austria; 3. Germania uNIȚĂ; 4. Olanda; 5. Danemarca; 6. Polonia.

ROMÂNIA LOC I - MEDALII DE AUR ȘI CAMPIONA MONDIALA

1. **IRINA NAGY Klimovschi**, portar, 22 ani, ȘTIINȚA Buc., Campioană Mondială 1956, 1960.
2. ANA STARK STĂNIȘEL, portar, 21 ani, RAPID București, Campioană Mondială 1956, 1960.
3. IRINA GHUNTER KIM, portar, 25 ani, ȘTIINȚA Timișoara, Campioană Mondială 1956, 1960.

4. ELENA RADO JIANU, centru, 30 ani, ICEF București, Campioană Mondială 1956, 1960.
5. VICTORIȚA DUMITRESCU, inter-stg, 25 ani, Progresu Buc., CM 1956, 1960.
6. LUCIA DOBRE, inter-stg., 25 ani, FL. ROSIE SIGHIȘOARA, Campioană Mondială 1956, 1960.
7. ELENA ȘTEFĂNESCU PĂDUREANU, centru, 29 ani, ȘTIINȚA Buc., C.M.1956, 1960.
8. AURORA BRAN POPESCU, apărător, 27 ani, PROGRESUL București, CM 1956, 1960.
9. MARIA SCHEIP CONSTANTINESCU, extremă-stg., 26 ani, RAPID Buc., CM 1956, 1960.
10. AURELIA SĂLĂGEANU TUDOR, apărător, 24 ani, ȘTIINȚA București, CM 1956, 1960.
11. CAROLINA RĂCEANU CÂRLIGEANU, apărător, 25 ani, ȘTIINȚA Buc., CM 1956, 1960.
12. IOZEFINA UGRON ȘTEFĂNESCU, apărător, 28 ani, ȘTIINȚA Buc., C.M. 1956, 1960.
13. AURORA NICULESCU LEONTE, inter, 20 ani, ȘTIINȚA M.I. Buc..

Debut: ȘTIINȚA M.I. București;

Prof. VICTOR COJOCARU.

14. ANTOANETA VASILE OȚELEA, extremă-stg., 19 ani, PROGRESUL București

Debut: FLAMURA Roșie București;

Prof. POPESCU CONSTANTIN.

15. ELENA ROȘU, apărător, 24 ani, PROGRESUL București,

Debut: STEAGU ROȘU București

Prof. POPESCU CONSTANTIN.

Antrenori: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ-principal, NICULAE NEDEFF.

Medic: CONSTANTIN ȘERPE.

Conducator: LUCIAN GRIGORESCU.

Cronologic acesta este al doilea titlu de Campioana Mondiala la jocuri sportive din istoria sportului românesc și implicit din handbal. Deoarece a fost ultima editie la handball in 11 feminin, suntem Campioni Mondiali și in ziua de astazi, Cupa (Statueta) respectiva a ramas definitive in Romania.

Antrenorul principal al nationalei de senioare înca din anul 1953, profesorul CONSTANTIN POPESCU PILICĂ este distins cu titlul de ANTRENOR EMERIT primul din istoria handbalului românesc. Au fost distinse cu titlul de Maestre Emerite: AURORA LEONTE, ELENA ROSU, ANTOANETA VASILE, celelalte aveau deja acest titlu din anul 1956.

1960 În COMPETITIILE INTERNE se mentine campionatul national de handbal în 11 deși interesul era oarecum în scadere.

C.N. Editia 11 – a 1960 – 1961 Handbal feminin în 11

1. Rapid București – antrenor: GABRIEL ZUGRAVESCU
2. Progresul București – antrenor: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ
3. Muresul Tg.Mures – antrenor: ARPAD KAMENITSCHI

C.N. Editia 25 – a 1960 – 1961 Handbal masculin în 11

1. CCA București – antrenor: IOAN KUNST GHERMANESCU
2. Chimia Fagaras – antrenor: DUMITRU LUPESCU
3. VOINTA Sibiu – antrenor: CAROL MARTINI

În replica, expansiunea fratelui mai mic este foarte puternica și obliga Federatia sa înceapa a-i acorda prioritate. La feminin campionatul după etape de calificari se disputa pe o singura serie de 10 echipe toamna – primavara, în aer liber.

C.N. Editia 3-a 1960 – 1961 Handbal feminin în 7

1. Rapid București – antrenor GABRIEL ZUGRAVESCU
2. ȘTIINȚA Timișoara – antrenor CONSTANTIN JUDE
3. ȘTIINȚA București – antrenor ELENA JIANU, IOAN BOTA

La masculin formula foloșita încearca sa angreneze un numar cat mai mare de echipe, campionatul disputandu-se pe doua serii a opt echipe, în aer liber, iar primele doua din fiecare serie fac un turneu tur retur, timp de o saptamana – deci sase jocuri în sase zile – un adevarat maraton handbalistic.

C.N. Editia 3-a 1960 – 1961 Handbal masculin în 7

1. Dinamo București – antrenor OPREA VLASE
2. ȘTIINȚA Timișoara – antrenor LADISLAU BARA
3. Tehnometal Timișoara – antrenor WILHELM ZAVADSCHI

Cum în aceasta perioadă și multi ani în continuare campionatele naționale – atât cele de handbal în 11 cât și în 7 – se desfășurau în aer liber – în special din lipsa salilor – se revine pentru sezonul de iarnă la “Cupa de Iarnă”. La seniore pe locul I Rapid București – antrenor GABRIEL ZUGRAVESCU, urmata de ȘTIINȚA București – antrenor CONSTANTIN POPESCU PILICĂ și Tractorul Brașov – antrenor DUMITRU POPESCU COLOBAS.

A fost categoric anul echipei Rapid București și al antrenorului GABRIEL ZUGRAVESCU care “ia totul” ocupând primul loc în campionatul de 11 și în cel de 7, dar și în “Cupa de Iarnă”.

La seniori, în Cupa de Iarnă – nu participa jucătorii din lotul național – castiga echipa C.C.A. București – antrenor IOAN KUNST GHERMANESCU, urmata de ȘTIINȚA București – antrenor STEFAN ANDREESCU și ȘTIINȚA Timișoara – antrenor LADISLAU BARA.

Pentru juniori continua “CUPA SPORTULUI POPULAR”, cu zeci de echipe, jocuri spectaculoase și public entuziast în săli mai mari sau mai mici, dar întotdeauna arhipline. La fete castiga Muresul Tg.Mures – antrenor ARPAD KAMENITSCHI, urmata de Banatul Timișoara – antrenor VICTOR CHITA și Luceafarul Brașov – antrenor DUMITRU POPESCU COLIBAS, iar la băieți pe locul I CSS București – antrenor EUGEN TROFIN, urmata de Banatul Timișoara – antrenor ION GARBOVAN și HarGHITĂ Tg.Mures – antrenor WILHELM HELWIG.

Pentru școlari, M.I.C. organizează din acest an trei competiții: Campionatul Național Școlar, câștigat la fete de Școala Medie nr.2 Brașov – profesor DUMITRU POPESCU COLIBAS și la băieți de Liceul Nr. 1 Caragiale Ploiești – profesor CONSTANTIN PREDESCU; Concursul Școlilor cu program de educație fizică, pe locul I Școala Medie 4 Timișoara – profesor CONSTANTIN LACHE și Campionatul Școlilor Sportive de elevi.

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ s-a concentrat în anul 1961 pe două mari obiective CAMPIONATUL MONDIAL MASCULIN DE HANDBAL în 7 și CUPA CAMPIONILOR EUROPENI prima ediție la feminin.

- Echipa Națională masculină pregătită de OPREA VLASE caruia i s-a alăturat spre final NICULAE NEDEFF s-a pregătit intens pentru acest campionat mondial cu speranțe măritate pentru o medalie, deși nu figurau printre favoriți. Totuși în 1959 la ultimul C.M. de handbal în 11 în Austria ocupasem un excelent loc 2 cucerind medaliile de argint și începusem deja reprofilarea pe handbal în 7. Dealtfel perioada anilor 1959 – 1961 se poate spune că a fost una a adevăratei geneze a handbalului în 7 din România și momentul hotărâtor al unei noi orientări metodice specializate pe handbal în 7 a “Școlii Românești de handbal”.

Momente cruciale de vârf au fost cele două ediții ale CUPEI ORAȘULUI BUCUREȘTI – TROFEUL CARPAȚI din 1959 și 1960 când echipele daneze – fete și băieți – au făcut adevărate demonstrații de virtuozitate pe parchetul salii Floreasca (Lucian Grigorescu) care ne-au cucerit pe toți și de la care, trebuie să fim cinstiți, am învățat enorm de mult.

Și faptul ca am fost “elevi silitori” s-a vazut la editia din 1961 care a avut loc cu doar trei luni înainte de C.M. și cand Seniorii – antrenor OPREA VLASE – au ocupat locul I iar Tineretul – antrenor EUGEN TROFIN – locul II.

Pentru a ajunge la turneul final a trebuit însa sa susține m un baraj tur – retur cu echipa URSS.

Nu a fost deloc usor, la Moscova pierdem cu 9 – 12, dar la București în sala Floreasca, arhiplina, aproape 1000 de suporteri au ramas în afara salii, castigam cu 18 – 13 și ne calificam cu scorul general de 27 – 25.

TURNEUL FINAL are loc în R.F.G. în perioada 1 – 12.03.1961 clasificati în editia anterioara pe locul 13 – 16, nu eram cotati printre favoriti în ciuda medaliei de argint la C.M. din 1959, cu sanse deosebite erau marile puteri de atunci Suedia, Danemarca, Germania UNITĂ și Cehoslovacia.

Podiumul era “ocupat” și totuși echipa României realizeaza o surpriza de mari proporții.

ECOLUTIA ECHIPA ROMÂNIA SENIORI LA C.M. 1961:

ROMÂNIA - Japonia	21-11 (10-8)	Grupa Preliminară B
ROMÂNIA - Cehoslovacia	8-12 (3-3)	Grupa Preliminară B
ROMÂNIA - Danemarca	15-13 (6-7)	Grupa Semifinală
ROMÂNIA - Germania Unită	12-9 (7-5)	Grupa Semifinală
ROMÂNIA - Norvegia	16-14 (9-7)	Grupa Semifinală
ROMÂNIA - Cehoslovacia	9-8 (4-4)	Finala Mare pt. locurile 1, 2

Linie de clasament: 6 jocuri, 5 victorii, 1 pierdut, 81-67 golaveraj. Locul I.

ÎN PRIMUL JOC CASTIGAM CLAR 25 – 11 CU JAPONIA. Se remarca în mod deosebit portarul MIHAI REDL și jucatorii NODEA, TELLMAN, COMAN, MOSER cu 10 goluri și IVANESCU cu 7. Jocul desfasurat în orașul HASSMOCH a fost o buna încălzire pentru echipa noastră, dar greul abia începea.

ÎN JOCUL AL DOILEA DIN GRUPA întâlnim una din marile favorite Cehoslovacia și pierdem cu 8 – 12 conform tuturor pronosticurilor. Un semnal de atenționare am dat atunci tuturor la pauza a fost 3 – 3 și de altfel aproape întreg jocul exceptând ultimele 10 minute am jucat de la egal la egal cu puternica echipa a cehilor. Șansele noastre de a ne califica în primele 4 – 6 locuri, obiectiv fixat la plecare, erau intacte dar puteam spera și mai mult. Și va fi mult mai bine decât visam fiindcă baietii nostri și antrenorii lor au fost fenomenali. Va urma o suită de patru victorii magnifice asupra marilor puteri care formau un CAREU DE AȘI ziceau ei de nezdruccinat.

Ne-am calificat în semifinale în seria A, alături de DANEMARCA, GERMANIA UNITĂ și NORVEGIA în cealaltă serie Suedia, Cehoslovacia, Franța și Islanda.

ÎN JOCUL AL TREILEA, PRIMUL DIN SEMIFINALE întâlnim echipa Danemarcei clasată pe locul 3 la ultima ediție și considerați ca favoriți, cărora le purtam un anumit respect. Recunoșteam că de la ei am învățat tainele jocului în 7 jucători, dar tocmai de aceea îi cunoșteam foarte bine și știam că în principal ei jucau în atac dezinvolt cu jonglerii și acțiuni individuale superbe dar de multe ori de dragul jocului cu mingea. ÎN APARARE erau categoric mai “poeti”. Am jucat în replica o apărare ASPRA și CONCRETA – specialitatea lui “NEA VLASE” care i-a stănjinit în desfășurarea acțiunilor individuale, a “numerelor personale” și în curșivitatea atacului.

În atac cu RABDARE și COMBINATII ȘIMPLE dar EFICACE de punere în sut a “tunarilor” MOSER, IVANESCU și HNAT și exploatare a “vitezistilor” MIRCEA COSTACHE II, NODEA și TELLMAN, toate acestea contând cum spuneam în primul rând pe o apărare agresivă – unde era coordonator șef GHEORGHE COVACI – care castiga anticipat mingii și lansa contraatacuri fulgătoare. Se remarcă încă timid și tânărul CORNEL OȚELEA.

AM ÎNVINS DANEMARCA 15 – 3 (6 – 7) într-un meci extrem de îndârjit și spectaculos deși am fost conduși la pauza cu 7 – 6. Jocul a avut loc la DORTMUND în celebra WEST PHALEM HALLE acolo unde vom juca și marea finală.

JOCUL AL PATRULEA, TOT ÎN SEMIFINALE la KREFELD în fața unei săli arhipline, 5000 de spectatori, toți bineanteles susținători ai echipei lor care acum realizase unirea celor două Germanii (RDG și RFG) cel puțin la handbal într-o ceea ce denumeau ei o SUPER ECHIPA care va castiga “acasă” tot.

ECHIPA ROMÂNIEI a câștigat clar cu 12 – 9 (7 – 5) și în final cei 5000 de spectatori deși dezamăgiți au avut taria de a aplauda echipa noastră care a făcut un “joc mare”. Antrenorii echipei Germaniei SEILE (RDG) și VIK (RFG) declara la început: “Nu putem fi învinși, am studiat această echipă, fiiți fără grijă”. Nemții mult mai prudenți își dispun apărarea pe două linii ce-a avansată să ne anihileze “tunarii” ce-a rețușă să împiedice circulația pe semicerc. Aici a “intrat înșă în rol” GEORGE COVACI mai puțin celebru marcator, dar un abil și dibaci conducător de joc în apărare și atac care de joacă tot planul tactic gândit de nemți în stilul lor exact dar rigid.

JOCUL AL CINCILEA, ULTIMUL DIN SERIA SEMIFINALA era deci decisiv pentru a intra în finala la care aveau șanse și gazdele dacă pierdeam cu Norvegia.

În seara zilei de 13 Martie 1960 în MUNSTERLAND HALLE începem extrem de nervoși, pe de-o parte cu prea multa încredere și deplin stisfăcuți că am ajuns până aici, dar și speriați de posibilitatea de a pierde o ocazie unică MAREA FINALA și o MEDALIE.

Vom castiga cu 16 – 14 dar cu chînuri, acum însă nimic nu mai conta SUNTEM ÎN FINALA unde vom întâlni echipa CEHOSLOVACIEI.

FINALA MARE a avut loc în ziua de 12 Martie 1961 la DORTMUND în celebra WEST PHALEN HALLE în fața a 15.000 de spectatori având ca arbitru de centru pe danezul KNUDȘSEN, un meci dramatic și memorabil, cu două prelungiri și opt situații de egal care va consacra victoria cu 8 – 7 a echipei ROMÂNIEI și va deschide ERA SUPREMAȚIEI ECHIPEI NAȚIONALE MASCULINE A ROMÂNIEI TIMP DE 17 ANI (până în 1974).

“Chiar de la începutul jocului s-a văzut că ambele formații joacă nervos, fiind marcate de emoții și de “miza” mare a acestei partide. În minutul 5 era tot 0 – 0. Abia în minutul 6 COVACI patrunde pe semicerc printre aparatori și cu un plonjon frumos, cu evitare, înscrie 1 – 0. Așa a început acea cursă diabolică de regularitate în care avantajul de un gol în favoarea uneia sau alteia din echipe a tinut până în final și în cele două prelungiri” (Calin Antonescu în Sportul Popular).

În continuare 1 – 1 CSERMAK, 2 – 1 IVANESCU, 2 – 2 LUKOȘIK, 2 – 3 RADA, 3 – 3 IVANESCU, 4 – 3 BULGARIU, 4 – 4 RADA, scor la pauză. În repriza a doua aceeași situație 5 – 4 NODEA, 5 – 5 RADA, 5 – 6 DUDA, 6 – 6 IVANESCU, 7 – 6 COVACI și 7 – 7 RADA scor la finele timpului regulamentar.

În prelungiri (2x5 minute) după primele două reprize scorul rămâne nemodificat 7 – 7. Urmează alte două reprize de câte 5 minute. În prima scorul rămâne egal 7 și totul se îndreaptă, conform regulamentului, spre un nou joc peste 24 de ore. După 40 de secunde de la începutul celei de-a II-a reprize de prelungiri fixată la scorul de 7 – 7, IVANESCU este faultat în poziție clară de gol și MOSER înscrie, conducem cu 8 – 7, dar imediat RADA înscrie tot din 7 m la TROJAN, pentru a opta oară egal 8 – 8!

În tot acest timp al prelungirilor cei 15.000 de spectatori au stat în picioare urmărind cu “sufletul la gura” momentele palpabile ale jocului încurajând frenetic echipa noastră. Noi eram surpriza acestui C.M., eram “cei mici” care în liniște și cu modestie ne-am croit drumul spre finala învingându-i pe “cei mari” și apoi Nemții vroiau să poată spune – am pierdut dar la Campionii Mondiali. Așa că am jucat “ca acasă” cu 15.000 de suporterii. Desigur conta că la noi jucau și HANS MOSER, OTTO TELLMAN, MICHAEL REDL.

MAI ERAU MAI PUTIN DE DOUA MINUTE ȘI MEZINUL ECHIPEI NOASTRE COSTACHE II PATRUNDE LA SEMICERC ȘI CU UN PLONJON “LA SACRIFICIU” ÎNSCRIE, ESTE 9 – 8. Jucătorii echipei cehoslovace navalesc spre poarta noastră cu toate

fortele, au chiar doua atacuri reușite în care celebrul DUDA și HERMAN suteaza cu toate fortele dar ACUM INTRĂ “ÎN ROL” INVINCIBILUL **MICHAEL REDL** CARE APARA SENZATIONAL CU ZAMBETUL PE BUZE – zambetul, poate un rictus care a inebunit pe cei mai buni atacanti din lume.

PUNCT FINAL cu mezinul COSTACHE II și experimentatul REDL în prim plan și ROMÂNIA ESTE CAMPIONA MONDIALA și la handbal în 7 masculin după cele doua titluri în 11 jucatori la feminin consfăințând SUPREMATIA ABSOLUTA A HANDBALULUI ROMÂNESC ÎN LUME.

HANS BAUMANN presedintele Federației Internaționale de Handbal: “feliciti întreaga echipa a României, victoria ei este pe deplin meritata, ca o consecința a unei pregătiri fizice excelente și a unei discipline tactice demne de toată admiratia”.

WEST DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG: ...Românii i-au depășit pe toți în viteză și putere prin rezistența și ritm scânteietor, ei au aratat un handbal desăvârșit.

RINSCHAU – KOLN: ...Românii au fost mai stapani pe nervi și pe desfășurarea jocului. Micul COVACI a fost uluitor, iar marele REDL de neînvinș.

MICHAEL REDL a fost declarat și premiat cu o splendidă cupă de cristal, ca *CEL MAI BUN PORTAR* cu peste 10 puncte înaintea celebrului, până atunci, VICHA de la cehi.

IVĂNESCU cu 34 de goluri este declarat și premiat ca golgeter al celei de-a 4-a ediții a C.M.

Cu satisfacția celui mai mare vis împlinit, echipa noastră Națională aureolată de titlul de campioană a lumii, se prezintă după numai două zile în fața publicului parizian pentru un joc amical cu Naționala Franței. Evoluția campionilor lumii la Paris a starnit un interes deosebit noua sală PIER DE COUBERTIN a fost plină până la refuz.

“FRANCE SOIR” Paris: Românii, cei mai buni din lume au dat o lecție de handbal 25 – 6 echipei Franței.

“LIBERATION”, titlu mare: IERI, LA COUBERTIN, SPLENDIDA DEMONSTRAȚIE A ROMÂNILOR.

“PARIS JOUR”, titlu: “FESTIVAL ROMÂNESC LA COBERTIN” ... Nici o clipă cei 3000 de spectatori prezenți nu au pus la îndoială strălucitoarea superioritate a oaspetilor ROMÂNI, atât a aparut ea de evidentă.

În timp, marii handbaliști și antrenori francezi de mai târziu își vor aduce Aminte cu admirație și respect de această demonstrație și spun ca pentru handbalul lor a fost un moment de cotitură și de atunci ne-au avut ca model foarte mulți ani și poate chiar ca profesori.

În seara aceea cand baietii nostrii au soșit în GARA DE NORD, martorii oculari spun peste timp ca niciodata nu a fost atata lume, încat circulatia tuturor trenurilor a fost blocata timp de 30 de minute fapt unic în istoria CFR-ului.

C.M. EDITIA 4-A 1961 – R.F. GERMANIA HANDBAL MASCULIN ÎN 7

Clasament: 1. **ROMÂNIA**; 2. Cehoslovacia; 3. Suedia; 4. Germania uNIȚĂ; 5. Danemarca; 6. Islanda; 7. Norvegia; 8. Franta; 9-12. Iugoslavia, Japonia, Elvetia, Olanda; 13-22. Finlanda, Spania, Portugalia, Belgia, Austria, Luxemburg, Ungaria, URSS, Polonia.

ROMÂNIA SENIORI LA C.M. 1961 R.F.A. GERMANIEI, LOC I – MEDALII DE AUR CAMPIONI MONDIALI – FINALA LA DORTMUND

1. MIHAI REDL, portar, Dinamo București; Debut: Constructorul Lugoj; Antr.: Aurel Ignea;
2. ION BOGOLEA, portar, 21 ani, Dinamo Buc.; Debut: Fl. Rosie Sighișoara; Prof. Rudi Eder
3. OTTO TELLMAN, pivot, 34 ani, Steaua București; Debut: VOINȚA AgNIȚĂ; Prof. Fabrizious
4. PETRE IVĂNESCU, inter, 25 ani, Dinamo Buc., Lic. Crețulescu ITB, Prof. Spirescu-Bădescu
5. GHEORGHE COVACI, centru, 27, Dinamo; Debut: Tânărul Dinamovist; Prof. Ilie Alexandru
6. IOAN MOSER, inter, 24 ani, Dinamo București; Debut: Progresul Timișoara; Prof. Lache C-tin
7. AUREL BULGARIU, inter, 26, Steaua Buc; Debut: Flamura Roșie Sighiș.; Prof. Rudi Eder
8. MIRCEA COSTACHE II, pivot, 21 ani Dinamo Buc.; Debut: Prog. Buc.; Prof. Pilică Popescu
9. GEO BĂDULESCU, inter, 25 ani, Dinamo București; Debut: Dinamo Buc.; Prof. Vlase Oprea
10. MIRCEA COSTACHE I, ex. dr., 21 ani, Dinamo Buc.; D: Hb.7 Dinamo Buc.; Prof. Vlase Oprea
11. CORNEL OȚELEA, centru, 21 ani, Steaua Buc.; Debut: CSȘ Buc; Prof. Eugen TROFIN
12. GHEORGHE COMAN, ex. stg., 22 ani, Dinamo Buc.; Debut: Dinamo Buc.; Prof. Vlase Oprea

13. OLIMPIU NODEA, centru, 26 ani, Steaua București; Debut: Prog. Făgăraș; Prof. D-tru Lupescu

14. HNAT VIRGIL, inter, 23 ani, Dinamo București. Debut: Progresul Făgăraș; Prof. Ștefan Nica

Antrenori: OPREA VLASE principal, NICULAE NEDEFF federal.

Medic: WILHELM WAGNER ÎN PREGĂTIRE

Antrenorii OPREA VLASE și NICULAE NEDEFF primesc titluri de EMERITI (carnet nr. 2 și 3), iar jucătorii REDL, TELLMAN, IVANESCU, COVACI, HNAT, BULGARIU, COSTACHE II, BĂDULESCU și NODEA pe cel de maestri emeriti ai sportului.

Replica feminina la marele succes al baietilor o da echipa ȘTIINȚA București – antrenor CONSTANTIN POPESCU PILICĂ, tot la handbal în 7, cucerind Cupa Campionilor Europeni la prima editie rezervata echipelor feminine. După ce a eliminat în preliminarii echipa JALGHIRIS KAUNAS și în semifinale pe SPARTAK SUBOTICA, în finala învinge pe DINAMO PRAGA la București cu 8-1 și la Bratislava cu 5-4, aducand pentru prima oara în România Cupa Campionilor Europeni, un trofeu “concret” de 28 de kg.

CUPA Campionilor Europeni Editia I, 1961 – Handbal în 7 feminin

Parcursul final al echipei Știința București la prima ediție a Cupei Campionilor.

În optimi, cu Spartak Subotița (Iugoslavia), în deplasare: 5-6 (3-3), acasă: 9-6 (6-3), total: 14-12 și calificarea în semifinale. Au fost două meciuri de angajament total decis de apărări, la noi a excelat în poartă IRINA NAGY.

În semifinale, cu Jalghiris (URSS), acasă: 12-4 (5-2), în deplasare: 9-11 (5-6) și cu un total: 21-15, calificarea în finală. Meciurile de “acasă” s-au desfășurat în sala Floreasca (mai târziu Lucian Grigorescu), de fiecare dată arhiplină, aproape 2500 de spectatori (din presa zilei) și cu casa închisă.

În finală, cu Dinamo Praga (Cehoslovacia), acasă: 8-1 (5-0), în deplasare: 5-4 (2-4), total: 13-5. cu două victorii clare, Știința București cucerește Cupa Campionilor Europeni, prim apenru handbalul românesc

Locul I, ȘTIINȚA BUCUREȘTI

Jucatoare: IRENE NAGHY, ECATERÎNA IONESCU, AURORA LEONTE, DANA UNGUREANU, IOZEFINA STEFANESCU, MARIA STEF, CAROLINA CARLIGEANU, AURELIA SZOKE, CORNELIA CONSTANTINESCU, GHERLINDE REIP, HILDE ROTH.

Antrenor: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ

Aceste doua mari performante ale anului 1961 au fost prefatate de victoriile obtinute de echipele noastre nationale la editia a treia a "Trofeului CARPAȚI" (fosta Cupa Orașelor), COMPETIȚIE de mare valoare, recunoscuta în plan INTERNAȚIONAL ca un veritabil mini Campionat European.

TROFEUL CARPAȚI FEMININ EDITIA 3-A BUCUREȘTI 8 – 12 FEBRUARIE 1961

Clasament: 1. ROMÂNIA; 2. Budapesta; 3. Belgrad; 4. Berlin; 5. București Tineret.

BUCUREȘTI, în fapt echipa Naționala de senioare – locul I

Jucatoare: IRENE NAGHY, LIANA BORCEA, ANA STARK, IOZEFINA STEFANESCU, ELENA CATINEANU, ANTONETA VASILE, GERLÎNDE REIP, AURELIA SZOKE, CONSTANTA DUMITRESCU, VICTORITA DUMITRESCU ȘI MARIA CONSTANTINESCU.

Antrenor: CONSTANTIN P. POPESCU

BUCUREȘTI TINERET, în fapt echipa Naționala de Tineret

Jucatoare: ELENA CAZACU, LUCRETIA ANCA, AURORA LEONTE, FELICIA POSMOR, CORNELIA CONSTANTINESCU, ANA NEMETZ, RODICA BAIM, NEDVIGA ȘIEGLER, FELICIA GHEORGHÎĂ, MARGA LUCHIAN, WALTRAUB KEUL, VALENTINA MELÎNTE.

Antrenor: VICTOR CHITA

TROFEUL CARPAȚI MASCULIN – EDITIA 3-A CLUJ 22- 26 IANUARIE 1961

Clasament: 1. BUCUREȘTI; 2. URSS; 3. Budapesta; 4. București Tineret; 5 Banja luca Iugoslavia.

BUCUREȘTI echipa Naționala de seniori.

Jucatori: MIHAI REDL, ILIE ALEXANDRU, OLIMPIU NODEA, COSTACHE MIRCEA II, OTTO TELLMAN, GEO BĂDULESCU, GEORGE COVACI, PETRE IVANESCU, IOAN MOSER, AUREL BULGARIU, GHEORGHE COMAN, VIRGIL HNAT.

Antrenor: VLASE OPREA.

BUCUREȘTI – echipa Naționala de Tineret

Jucatori: IOAN GOGOLEA, VIRGIL TALE, LIVIU CONSTANTINESCU, DAN BANCIU, FRANCISC PAL, IOAN POPESCU, VALENTIN SAMUNGI, ION TUDOROIU,

CORNEL OȚELEA, FLORIN HAUSNER, IOAN PARASCHIV, VICTOR CARCIU, MIHAI APOSTU.

Antrenor: EUGEN TROFIN.

Un alt mare turneu se desfasoara la Belgrad – Trofeul Tasmaidan.

Reprezentativele noastre se comporta excelent chiar de la prima editie și cuceresc ambele locuri I, așa încat ordinea în Clasament este urmatoarea: la feminin: 1. România – antrenor CONSTANTIN POPESCU PILICĂ; 2. Ungaria; 3. Iugoslavia A și B; la masculin: 1. România – antrenori: OPREA VLASE și NICULAE NEDEFF; 2. Iugoslavia A; 3. Egipt; 4. Iugoslavia B.

O sustinuta activitate Internațională o desfasoara și generatiile viitoare. Echipa masculina de tineret participa la turneul de la Sarajevo (loc 2) și la marele premiu al Orașului Praga, juniorii castiga turneul de la Burgas.

1961 – 1962 CAMPIONATELE NATIONALE la handbal în 11 se desfasoara în mod normal, deși sunt în pierdere vizibila de interes, în afara regiunilor Ardeal și Banat.

C.N. Editia a 12-a 1961 – 1962 Handbal feminin în 11

1. Progresul București – antrenor: CONSTANTIN C. POPESCU PILICĂ
2. Minerul Vulcan – antrenor: ELENA CIOCEA
3. CSS Cluj – antrenor: ERVIN FEHERVARI

C.N. Editia a 26-a 1961 – 1962, Handbal masculin în 11

1. Chimia Fagaras – antrenor: DUMITRU LUPESCU
2. CSM Reșita – antrenor: WILHELM KUDLIMAY
3. Textila Cisnădie – antrenor: WILHELM KIRSCHNER

La handbal în 7 interesul și participarea sunt deja maxime, la feminin campionatul national este sacrificat pentru a asigura echipei reprezentative timp suficient de pregătire pentru participarea în maxima forma la C.M., care se organiza chiar la noi în țara. S-a jucat numai turul, fara retrogradare (în aer liber).

C.N. Editia a 4-a 1961 – 1962, Handbal feminin în 7

1. Rapid București – antrenor: GABRIEL ZUGRAVESCU

2. Știința București – antrenor: ION BOTA

3. Tractorul Brașov – antrenor: DUMITRU POPESCU COLIBAS

În locul returului, în primavara anului 1962, s-a organizat “Cupa de Primavara”, cu doua serii a cinci echipe, fara jucatoarele din lotul national (care se pregateau pentru mondiale). Finalele între primele clasate în serii, au fost programate în deschiderea jocurilor din C.M., desfasurate la București și Ploiești. Finala “fara vedete” a fost câștigata de echipa CSM Sibiu – antrenor – FRANCISC MONIS, în dauna echipei Tractorul Brașov – antrenor – DUMITRU POPESCU COLIBAS.

La baieti, echipele au fost impartite în două serii a opt echipe, unde s-a jucat fiecare cu fiecare, iar primele clasate în serii, au sustinut un turneu final de sase jocuri în opt zile, din nou (la fel ca în anul anterior) un adevarat maraton. Obiectivul Colegiului de Antrenori care a optat pentru acest sistem, era mai întâi de a angrena un numar mai mare de echipe (16) și apoi celor mai bune – în care activau și jucatorii din echipa Naționala – sa li se asigure un numar sporit de jocuri în ritmul programului de la Campionatele Mondiale.

C.N. Editia a 4- 1961-1962 handbal masculin în 7-în aer liber

1. Dinamo București- antrenor: OPREA VLASE

2. C.C.A București- antrenor: IOAN KUNST – GHERMĂNESCU;

3. Tehnometal Timișoara: antrenor IOAN ZAVADSCHI

Deoarece campionatele de handbal în 7 se desfasurau toamna – primavara în aer liber, în general pe terenuri de zgura, pentru sezonul alb se reorganizează “Cupa de iarna“, care este câștigata la feminin de Rapid București – antrenor: GABRIEL ZUGRĂVESCU, urmata de CSȘBanatul – antrenor: VICTOR CHITA și I.T.B. București – antrenor: FRANCISC SPIER, iar la masculin de Dinamo București – antrenor: OPREA VLASE, urmata de Tehnometal Timișoara – antrenor: G. ZAVADASCHI și C.S.M. Reșita, echipa care se afirma în acest sezon, atat la handbal în 11 cat și în 7.

La juniori se organizează primul campionat national la handbal în 7, cu etape pe școala, comuna, oraș, raion, zone și un turneu final cu patru echipe.

C.N. Junioare – Editia I-a 1961-1962. Handbal în 7, finala la Hunedoara

1. CSȘ Banatul Timișoara – antrenor: VICTOR CHITA;

2. ȘSE Ploiești – antrenor: ARTHUR HOFMAN;

3. ȘSE Petrosani – antrenor: EUGEN BARTA

C.N. Juniori – Editia I 1961-1962. Handbal în 7:

1. CSȘ București – antrenor: EUGEN TROFIN;
2. ȘSE Buzau – antrenor: CONSTANTIN CĂPĂȚÂNĂ;
3. ȘSE Petrosani – antrenor: MIHAI PINTEA.

Alături de Reșița, remarcata la seniori, iată și Petrosaniul care intră în circuitul valorilor handbalistice, mai întâi prin echipele de juniori fete și băieți ale profesorilor PINTEA și BARTHA.

Deoarece și acest campionat se desfășura în aer liber (la fel ca seniorii), “Cupa Sportul Popular” continua iarna, ca un adevărat campionat de sala. La feminin pe locul I, CSȘ Banatul Timișoara – antrenor: VICTOR CHITA, pe locul II ȘSE Ploiești – antrenor: ARTHUR HOFMAN; iar pe locul III ȘSE Timișoara – antrenor: ANGELA ZAMFIRACHE – la masculin castiga CSȘ București – antrenor: EUGEN TROFIN, urmat de ȘSE București – antrenor: FRANCISC SPIER și CSȘ CLUJ – antrenor: ERNEST FEHERVARI.

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ a anului 1962 are ca element major organizarea la noi în țară a primului campionat mondial la jocuri sportive din istoria sportului românesc – cel feminin la handbal în 7.

Din nou “TROFEUL CARPAȚI” este principalul mijloc de selecție și pregătire pentru echipele naționale.

Trofeul CARPAȚI Ediția a 4-a, 1962 feminin – București

Clasament: 1. BUCUREȘTI, 2. București tineret, 3. Slavonia, 4. Berlin.

BUCUREȘTI senioare, loc 1.

Jucătoare: IRENE NAGY, LUCRETIA ANCA, MARIA CONSTANTINESCU, ANA STARK, OȚELEA ANTOANETA, ANA NEMETZ, AURORA LEONTE, IOZEFINA STEFANESCU, CONSTANȚA DUMITRESCU, IULIANA NACO, EDELTRAUT FRANTZ.

Antrenor: CONSTANTIN P. POPESCU.

BUCUREȘTI – tineret, loc 2.

Jucatoare: MARIA FARCAS, HERTA KÎNICEK, ELENA HEDEȘIU, FELICIA GHEORGHITĂ, RODICA BAÎN, RODICA FLOROIANU, LIVIA OLARU, HEDVIGA ZIGLER, VALI MELÎNTE, KELLE ALTRAUT, GABRIELA VARLAN.

Antrenor: VALERIU GOGÂLTAN.

Trofeul CARPAȚI Ediția a 4-a, 1962 Masculin – București

Clasament: 1. București, 2. Budapesta, 3 București - tineret, 4 Skopje, 5 Magdeburg.

BUCUREȘTI –seniori, loc I.

Jucatori: MIHAI REDL , VIRGIL TALE, PETRE IVĂNESCU, ION MOSER, VIRGIL HNAT, GEORGE COVACI, ION IONESCU, GEO BĂDULESCU, CORNEL OȚELEA, COMAN GHEORGHE, OLIPIU NODEA, OTTO TELLMAN.

Antrenor: VLASE OPREA.

BUCUREȘTI – tineret, loc

Jucatori: ION BOGOLEA, IOACHIM PARVA, VALENTIN SAMUNGI, MIRCEA COSTACHE, CHIRU OLIMPIU, MIRECA DUCA, FLOREA EFTIMIE, GEORGE ANGHEL, MIHAIL MARINESCU, TITUS MOLDOVAN.

Antrenor: EUGEN TROFIN.

În Cupa Campionilor, la feminin participam cu doua echipe: ȘTIINȚA București, câștigatoarea editiei din anul precedent și Rapid București, câștigatoarea campionatului. Dar, cele doua echipe românești se întâlnesc chiar în turul II. ȘTIINȚA – antrenor CONSTANTIN “PILICĂ” POPESCU învinge pe Rapid – antrenor: GABRIEL ZUGRAVESCU, dar la rândul ei cedează în turul III la O.R.K. Belgrad.

La masculin, un “traseu” și mai scurt pentru Dinamo București, antrenor VLASE OPREA, care este învinsă în primul tur de D.H.F.K. LEIPZIG.

Prima spartachiada militara, disputata la București este câștigata de echipa C.C.A. – antrenor IOAN KUNST- GHERMANESCU, urmata de echipele șimilare din Cehoslovacia, URSS, Ungaria și Bulgaria.

CAMPIONATUL MONDIAL – feminin la handbal în 7, editia a II –a, a fost acordat spre organizare Federației Române de Handbal, în mod cert ca o recunoaștere a performanțelor deosebite ale echipelor noastre nationale. Detineam deja doua titluri mondiale la feminin și unul la masculin, dar și prima Cupa a Campionilor Europeni. Campania de pregătire a echipei nationale feminine pentru C.M. 1962 a început în ianuarie 1961 și a durat 18 luni, printre care s-a strecurat și campionatul INTERN. Dar și mai corect ar fi sa spunem ca pregătirile au fost în continuitate poate chiar din 1953, fiecare an reprezentand o veriga a aceluiași plan de pregătire, care viza în mod clar CUCERIREA TITLULUI MONDIAL și la handbal în 7 (după cele doua de la handbal în 11).

Poate nu este obiectul unei ISTORII, dar noi ne-am propus sa rezumam cate ceva din conceptia și mijloacele de pregătire, poate se va înțelege mai bine peste timp care au fost “CAUZELE”! MARILOR SUCESE ALE ȘCOLII ROMÂNESTI DE HANDBAL.

Începem anul 1962 după programul cadru fixat în ultimii trei ani:

1. Un cantonament “de sala” ceva mai lung 10 ianuarie – 28 februarie, în care s-a inclus și Cupa Orașelor (Trofeul CARPAȚI), ca principal mijloc de pregătire și selecție. Întotdeauna prezentam doua echipe A și B care cuprindeau circa 30 de jucatoare, tot ce aveam mai valoros la ora aceea indiferent de varsta; 2. Nu se renunța la cantonamentul de munte de 21 de zile, exclusiv de pregătire fizica generala și speciala; 3. Etapa finala de pregătire speciala a durat aproape doua luni și ne-am fixat cartierul general la cabana PROGRESUL, de pe malul lacului Herastrau. A fost una dintre cele mai rodnice și complexe perioade de pregătire. În acea “oaza de liniste” din mijlocul Bucureștiului s-au amenajat doua terenuri de handbal cu zgura ca cel de COMPETIȚIE din potcoava Stadionului Republicii (ANEF). Mai erau și patru terenuri de tenis, padurea, parcul și lacul, ambarcatiunile, totul la dispozitia echipei. Pe atunci, antrenorii nostrii credeau în primatul pregătirii fizice multilaterale și al pregătirii tehnico – tactice de baza individualizata. După ce toate acestea erau facute bine se trecea la tactica. Acolo la Herastrau se lucra aproximativ opt ore pe zi dar nu numai handbal. Zilnic existau ore pentru canotaj (pe caiace populare și foarte grele), dar exista și un mare “campionat” de tenis de masa (cand ploua) sau tenis de camp. Bineînțeles, în principal, erau doua antrenamente zilnice, dimineata fizico-tehnic mai ales individualizat și după-amiaza tehnico-tactic și în partea a doua a etapei jocuri cu echipe de baieti – juniori și cu echipele divizionare feminine din București.

PENTRU ACEASTA a doua a editie a C.M. de handbal feminin în 7 jucatori au fost înscrise 20 de echipe, dar după calificari au ramas doar șapte la care s-au adaugat CEHOSLOVACIA, ultima campioana mondiala și ROMÂNIA, ca tara organizatoare.

Cele 9 selectionate nationale au fost impartite în trei serii: A CEHOSLOVACIA, U.R.S.S. și GERMANIA; B DANEMARCA, UNGARIA și JAPONIA, iar grupa C (la București) ROMÂNIA, IUGOSLAVIA și POLONIA. Toate jocurile s-au desfasurat în aer liber, pe terenuri cu zgura, la lumina zilei în doua reprize a douazeci de minute. La București a fost amenajat un splendid teren în potcoava tribunei a II-a de la Republicii.

EVOLUTIA ECHIPEI ROMÂNIA SENIOARE LA C.M. 1962

1. ROMÂNIA – Polonia: 9-4 (4-3), Grupa preliminară;
2. ROMÂNIA – Iugoslavia: 3-3 (2-1), Grupa preliminară;
3. ROMÂNIA – Ungaria: 9-7 (4-5), Grupa semifinală;
4. ROMÂNIA – Cehoslovacia: 7-3 (3-1), Grupa semifinală;
5. ROMÂNIA – Danemarca: 8-5 (5-2), Finala pentru loc 1-2

Linie de clasament – 5 jocuri: 4 victorii, 1 egal, 36-22 golaveraj. Locul I.

Primul nostru joc, cu Polonia, începe la ora 19.00, sâmbătă 7 iulie 1962, după o frumoasă festivitate de deschidere, precedată de meciuri demonstrative de juniori și seniori.

Arbitru principal: SLAATS JAN (Olanda), la cele doua porti, pe niste “ladite” de lemn: PELEGHIAN VARAC și VISAN GHEORGHE, la Linie (tuse) COMANESCU IOSIF și BRUNO CRISTOFOR, cronometror PAUL CARAMAGIU, scorer DINU RACOVEANU, toti din România.

În minutul 10 conduceam cu 4–0, după un început furtunos, dar în ultimele opt minute ratam îngrozitor și ne oprim la 4, dar urmeaza 4–1, 4–2 și la pauza 4–3. Eram favoriti categoric, începusem cu 4–0 și am crezut ca va merge tot așa, dar a fost de ajuns sa ratam – chiar și un 7 m – și emotiile de start se accentueaza negativ. Repriza a doua, timp de șapte minute nu se înscrie nici un gol! Dar finalul ne apartine categoric, iar în ultimele 10 min. este iar 4 – 0 pentru noi și învingem cu 9–4.

Au înscris: ANA STARK 4, MARIA CONSTANTINESCU 3, ANTOANETA VASILE 1, DUMITRESCU CONSTANTA 1. Au mai jucat: în poarta IRINA NAGY, excelent și LILIANA BORCEA, în teren IOZEFINA STEFANESCU, capitanul și conducatorul de joc, NAKO IUDITH, VICTORITA DUMITRESCU, EDELTRAUT FRANTZ, AURORA LEONTE.

Al doilea joc cu Iugoslavia, în ziua de 9 iulie, tot la ora 19.00, în derbiul grupei. Ambele echipe erau calificate în semifinale, dar fiecare dorea sa castige, din orgoliu, dar mai ales pentru a evita pe culoar echipa Danemarcei, apreciata de toti ca principala favorita.

În plus noi doream sa jucam în continuare la București – în caz de infrangere trebuia sa ne mutam la Brașov. A fost un meci “încrancenat”, ceva cam dur, la limita regulamentului și asta de ambele parti. Jocul fragmentat nu ne-a convenit de loc neputand exploata viteza și pregătirea fizica net superioara celorlalte echipe. Noi foloseam o aparare foarte mobila la baza în sistemul 5+1 dar foarte repede pliabila în 6–0 sau 4+2. Contand mult pe aceasta aparare sa zicem “barbateasca” și usor avansata încercam sa împiedicam jocul pozitional al adversarilor, fortand intrărea în posesia mingii și lansarea fulgeratoare a contraatacului pentru care eram renumiti – peste 30% din goluri.

Dar cu Iugoslavia a fost altceva, în total 50 de faulturi dar și doi portari în mare forma, la noi IRINA NAGY – KLIMOVSKI (mai tarziu), și la iugoslavi ZDEMKA ISTVANOVICI, în mod sigur cei mai buni din lume la ora aceea. În consecința, goluri foarte putine și în final 3 – 3, care pentru noi a fost suficient să ocupăm locul I în serie. Toată lumea era multumită, organizatoric, totul “mergea ceas” în fiecare serie emulația era totală, întregul oraș la Brașov, Sibiu, Ploiești era alături de cei ce se străduiau să fie totul bine, și reuseau.

Au jucat: NAGY, BORCEA în poarta, CONSTANTINESCU MARIA-1 gol, STARK-1, STEFANESCU, VASILE, NACO-1, DUMITRESCU VICTORITA, LEONTE, NEMETZ, FRANZ.

La București C.M. era socotit și din punct de vedere politic un mare eveniment conducerea superioară de partid și de stat interesându-se zilnic de evenimente. Foarte tânără televiziune română făcea primele transmisiuni 1/2 în direct și 1/2 în reluare la buletinele de știri.

După jocurile din seriile preliminare s-au alcatuit două grupe semifinale:

I – ROMÂNIA, UNGARIA și CEHOSLOVACIA la București;

II – DANEMARCA, IUGOSLAVIA și U.R.S.S. la Brașov, și un turneu pentru locurile 7 – 9: Japonia, Germania, Polonia.

Al treilea joc, primul din semifinale în ziua de miercuri, 11 Iulie 1962, tot la ora 19.00 și tot în “potcoava” de la stadionul ANEF (Republicii) întâlnim echipa Ungariei – vicecampiona mondială la ediția anterioară. La centru TORILD JANEERSTAM (Suedia), la poarta HRUSCKA (Cehoslovacia) și SLAATS (Polonia), la tuse BRUNO CRISTOFOR și IOSIF COMANESCU, cronometrul RADU BADESCU, scorer DINU RACOVEANU tot din România. Scor: 8-5 (4-4).

A fost de departe cel mai greu joc al naționalei noastre din acest C.M.

Jocul nu începe prea bine pentru noi care ne concentrasem toată atenția pe anihilarea jucătoarei JONA MAGDALENA, golgeterul echipei maghiare, cu o talie de 1,95 cm și 87 kg, care domina toate aparatoarele. Primim chiar în primul minut gol prin ROMHANY, în același minut însă egalăm 1 – 1 IOZEFINA ȘTEFĂNESCU – capitanul și conducătorul nostru de joc. După o serie de ratări printre care și o lovitură de la 7 m (ANA STARK), abia în minutul 9 înscriem pe contraatac, o fază splendidă, opera MARIEI SCHEIP CONSTANTINESCU extrema titulară de drept de peste opt ani, 2 – 1. Peste doar două minute și tot pe contraatac egalează KAJEKNE 2 – 2. Luăm imediat conducerea printr-un 7 m la HEDEȘIU, transformat de ANA STARK STANISEL. Urmează momente grele, numai într-un minut centrul lor CERHATNE înscrie două goluri, minutul 17, 3 – 4. Cu eforturi mari scoatem la pauză un egal 4 – 4 cu un 7 m transformat de ANI STARK.

În repriza a doua renunțăm la marcajul “om la om” la JONA și accentuăm jocul pe pivot. Trebuie spus că pivotul nostru ANTOANETA VASILE – OȚELEA era extrema de meserie și doar în ultimele două luni a fost reprofilată pe pivot unde nu era decât “micuța” ELENA

HEDEȘIU excelenta de altfel dar se pierdea printre coloșii din aparările centrale. ANTOANETA s-a adaptat rapid și iata va înscrie un gol decisiv și va școate doua aruncari de la 7 m. Dar deocamdata după pauza imediat suntem conduse cu 5 – 4, minutul 22 (se jucau două reprize a 20 de minute). De aici ne impunem jocul, înscriau în serie STARK 5 – 5, AURORA NICULESCU – LEONTE 6 – 5, ANA STARK din nou la 7 – 5 și 9 – 5, după ce ANTOANETA facuse 8 – 5, cu un plonjon de veritabil pivot.

La 9 – 5, cu patru minute înainte de final, meciul era câștigat chiar daca deconectati puțin, mai primim două goluri înscrise de “marea” jucatoare JONA MAGDALENA asupra careia slabisem presingul.

Au jucat: NAGY, BORCEA in poarta, CONSTANTINESCU MARIA-2, STARK-3, STEFANESCU-2, VASILE-1, NACO, LEONTE, GHEORGHITĂ, FRANZ, SALAGEANU, HEDEȘIU.

În al patrulea joc, semifinala a doua, la 13 iulie, întâlnim echipa CEHOSLOVACIEI, ora 19.00, stadionul Republicii, la centru T. JANERSTAM. Începem tot cu 0 – 1 în minutul 9! dar atâta au condus cehoaicele. Urmeaza o ploaie de goluri pana la 7 – 1, în repriza a doua, minutul 34, după care încep imbratisarile, tribuna canta și scandeaza numele IRINEI, care aparase formidabil, cu plonjoane aeriene spectaculoase. Pe acest fond de relaxare, primim în final doua goluri la fel ca în meciul cu Ungaria. Rezultat final ROMÂNIA – CEHOSLOVACIA 7 – 3.

Au înscris: ANTOANETA VASILE 2, MARIA CONSTANTINESCU 2, IULIANA NAKO 1, ANA STARK 1, EDELTRAUT FRANZ 1, au mai jucat VICTORITA DUMITRESCU, AURORA LEONTE, FRANZ EDELTRAUT, DUMITRESCU CONSTANTA și IRINA NAGY, LILIANA BORCEA in poarta.

Echipa numai cu cei doi antrenori PILICĂ POPESCU și NICU NEDEFF și medicul TITI SERPE se retrage în “oaza” izolata de liniste și parc de la baza Progresul de pe malul lacului Herastrau și pregateste marea finala visata și planificata de doi ani. Doar vicele CORNEL GHIBU “strapunge cercul de paza” din jurul bazei mereu zambitor și cu o întrebare standard “ce surpriza pregatiti danezelor pentru ca va cunosc și le cunoasteti perfect, cine aduce ceva nou castiga”.

N-au fost prea multe noutati dar a fost o zi de gratie pentru echipa noastră în care fiecare sportiva a jucat tot meciul peste valoarea ei maxima.

Al cincilea joc, Finala Mare în ziua de 15 iulie 1962, aceeași ora 19.00, la lumina zilei pe terenul cu zgura din potcoava Stadionului Republicii, în fata a 15.000 de spectatori veniti special pentru handbal, record absolut în lume înca trei decenii, începe marea finala ROMÂNIA – DANEMARCA. Acest public a fost formidabil, toti au stat în picioare și pe parcursul întregului joc a încurajat permanent echipa în urale ce se auzeau din centrul orașului. A fost un meci memorabil, spectaculos, formidabil, o adevarata mare finala.

Jocul începe oarecum crispat de ambele parti cu faze de mare spectacol dar și cu ratari uriașe. Danezele deschid scorul prin OSTERGARD – al treilea joc consecutiv pe care îl începem cu 0 – 1 dar la fel ca pana acum egalam ANA STARK din 7 m scos de HEDEȘIU și preluam conducerea cu un contraatac fulgerator ANTOANETA VASILE 2 – 1. Marea vedeta BIRKE MOSE egaleaza de la 6 m, 2 – 2. Este minutul 10, și din acest moment IRENE NAGY KLIMOVSKI “închide poarta” și apare tot – 12 aruncari consecutive de la OSTERGARD și KRISTENSEN cei doi tunari ai danezelor, iar în atac Combinatiile în mare viteza, chiar arma principala a nordicelor, ne reusesc perfect. Exceleaza interii STARK, LEONTE și VICTORITA DUMITRESCU, în colaborare cu pivotii ANTOANETA VASILE și FRANTZ EDELTRAUT la care vine în plus contaatacul, arma noastră principala cu NAKO, CONSTANTINESCU și TANTA DUMITRESCU totul dirijat de “stapana echipei” IOZEFINA STEFANESCU și LEONTE cea înțeleapta. Scorul evolueaza tot timpul în favoarea noastră: 6 – 2, 7 – 3, 8 – 4, și în final, 8 – 5.

Au jucat: NAGY, BORCEA, CONTANTINESCU MARIA 1, STARK-2, STEFANESCU, VASILE-2, DUMITRESCU VICTORITA-1, FRANZ-1, LEONTE-1, HEDESIU, NACO.

ROMÂNIA ESTE CAMPIONA MONDIALA ȘI LA HANDBAL ÎN 7. Entuziasm de nedescris, pe stadion se aprind torte, publicul ovationeaza pe handbalistele noastre, care fac un tur de onoare, cu un steag mare tricolor. Manifestările entuziaste continua pe strazile din jurul stadionului, cu faclii improvizate strigand incontinuu *ROMÂNIA, CAMPIONA MONDIALA E! URA, URA, URA.*

Salariatii fabricii de paine din “coasta” ANEF-ului care era deasupra stadionului, unde erau angajate și lucrau efectiv VICTORITA DUMITRESCU și ANTOANETA VASILE, se strang în fata portii întreprinderii și fac o hora mare, apare și un acordeon și bucuria este uriașă, se danseaza ore întregi. Aproape 600 de tineri suporteri ai nationalei ajung manifestand pana la Podul Izvor, unde câțiva , respectand un angajament, fac baie noaptea în Dambovita cea mica, tare galbena și lenesa. Toate acestea în anul 1962 cand exista numai un singur fel de manifestatii.

Pentru handbalul românesc și pentru întreaga miscare sportiva din România a fost un succes de exceptie, atat din punct de vedere al performantei de rasunet mondial, cat și din punct de vedere al organizarii, la care au participat organisme și organizatii de stat și de partid – ca așa era atunci – la cel mai înalt nivel.

Greul l-a dus activul obstesc al FRH, format din sute de persoane, deoarece salariatii erau doar trei. La Brașov, Sibiu și Ploiești se poate spune ca toți s-au întrecut în a asigura conditii cat mai bune și au reușit pe deplin.

În final, toti oaspetii, și în special membrii Federației Internaționale – aflatii “în corpore” la București, au dat calificative foarte bune și chiar exceptionale apreciind ca echipa României a câștigat pe merit un campionat mondial pe care l-a organizat desavarșit, în deplin spirit de fair-play, așa cum declara EMIL HORLE presedinte al IHF: “Doresc sa transmit felicitari

handbalistelor române, organizatorilor acestui campionat mondial și publicului care poate fi mandru ca handbalul românesc este astăzi cel mai bun din lume (NR Numai cu un an înainte 1961, baietii au cucerit titlul de Campionat Mondial în R.F. Germania). Este un lucru evident pe care îl confirmă toate Clasamentele și în primul rând amintirea excelentelor partide oferite de echipa dvs. care detine astăzi absolut pe drept titlul suprem”.

ROMÂNIA SENIOARE LA C.M. 1962- ROMÂNIA LOC I- MEDALII DE AUR – CAMPIOANE MONDIALE – FINALA LA BUCUREȘTI

1. IRINA KLIMOVSKI, portar, 25 ani, Univ. Buc **triplă C.M.**: 1956, 1960, 1962;
2. VICTORIȚA DUMITRESCU, centru, 27 ani, Progresul Buc, **triplă CM.**: 1956, 1960, 1962;
3. AURELIA TUDOR, centru, 26 ani, Univ. București, **triplă C.M.**: 1956, 1960, 1962;
4. ANA STANIȘEL STARK, înt., 27 ani, RAPID București, **triplă C.M.**: 1956, 1960, 1962;
5. MARIA CONSTANTINESCU, ex., 28 ani, RAPID Buc., **triplă C.M.**: 1956, 1960, 1962;
6. AURORA LEONTE, înt., 21 ani, Universitatea București, dublă C.M.: 1960, 1962;
7. ANTOANETA OȚELEA, pivot, 19 ani, PROGRESUL București, dublă C.M.: 1960, 1962;
8. IOSEFINA ȘTEFĂNESCU, centru, 30 ani, Univ. Buc., **triplă CM**: 1956, 1960, 1962;
9. LILIANA BORCEA, portar, 28 ani, PROGRESUL București, prof.: Constantin P. Popescu;
10. IULIANA NACO, ex. stg., 26 ani, PROGRESUL Brașov, prof.: Popescu Colibaș;
11. ELENA HEDEȘIU, pivot, 24 ani, Confecția București, prof.: Frunzetti Gheorghe;
12. CONSTANȚA DUMITRESCU, înt., 25 ani, Confecția București, prof.: Valeriu Gogâltan;
13. ANA NEMETZ, centru, 18 ani, Liceul 4 Timișoara, profesor: Victor Chița;
14. FELICIA BÂTLAN, înt., 18 ani, Banatul Timișoara, profesor: Victor Chița;
15. EDELTRAUT ZAUER, pivot, 21 ani, Banatul Timișoara, profesor: Victor Chița;
16. CORNELIA CONSTANTINESCU, pivot, 30 ani, Știința București, Prof. Victor Cojocaru.

Antrenori: **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ-principal, NICULAE NEDEFF**

Medic: CONSTATIN ȘERPE.

Întorcându-ne la adevărata geneză a acestei echipe de aur, respectiv anul 1953, cu acel interminabil cantonament, în care, din cele 33 de jucătoare chemate spre selecție s-a reținut doar un nucleu de bază de 12, constatăm că îl regăsim prezent în formațiile care au cucerit titlurile supreme.

Pentru istoria handbalului românesc să notăm:

Au cucerit trei titluri de CAMPIOANE MONDIALE (1956, 1960, 1962): IRENE NOGY-KLIMOVSKI, ANA STARK-STANISEL, MARIA SCHEIP-CONSTANTINESCU, IOZEFINA UGRON-ȘTEFĂNESCU, VICTORIȚA DUMITRESCU, AURELIA SALAGEANU-SZOKE.

Au cucerit două titluri de CAMPIOANE MONDIALE: ELENA RADO-JIANU 1956, 1962; CAROLINA RACEANU-CARLIGEANU 1956, 1960; ELENA ȘTEFANESCU-PADUREANU 1956, 1960; LUCIA DOBRE 1956, 1960; AURORA BRAN-POPESCU 1956, 1960; IRENE GHUNTER-KIM 1956, 1960; ANTOANETA VASILE-OȚELEA 1960, 1962; AURORA NICULESCU-LEONTE 1960, 1962.

Au cucerit un titlu de CAMPIOANE MONDIALE: MORA VINDT 1956; ILEANA COLESNIKOV-GIURESCU 1956; MAGDA DRAȘSER-HABERPURSCH 1956; ELENA ROSU 1960; LILIANA BORCEA 1962; IULIANA NAKO 1962; ELENA HEDEȘIU 1962; CONSTANTA DUMITRESCU 1962; ANA NEMETZ 1962; FELICIA GHIORGIȚĂ 1962; EDELTRAUT FRANTZ-ZAUER 1962; CORNELIA CONSTANTINESCU 1962.

Dintre aceste 26 de jucătoare: 6 cu trei titluri, 8 cu două și 12 cu un titlu, doar 20 au fost distinse ca Maestre Emerite ale Sportului îndeplinind criteriile, mult mai severe pe atunci (50% joc efectiv). Colectivul tehnic a fost restrâns la minim și poate tocmai de aceea a constituit o echipă uniță în care s-a vorbit aceeași limbă în tot și toate și a existat o conducere unică.

Pentru acest Campionat Mondial, deși făcea parte din comisia de organizare în mod real ca "șef" **LUCIAN GRIGORESCU**, Secretarul General al FRH, a fost în continuare alături de echipă și venea aproape zilnic la Herastrau sau la antrenamente.

A mai fost și **CORNEL GHIBU**, vicepresedinte CNEFS (MTS de azi) care, deși cu rang de subsecretar de stat, făcuse dintr-o sarcină de partid o adevărată pasiune. Nelipsit de lângă echipă, dar foarte discret și amical a ajutat enorm cu idei și sfaturi, dar mai ales a asigurat antrenorilor și echipei un climat de liniște, izolare față de armata de activiști, educatori și alți sefi. În realitate mult mai mulți oameni au contribuit la buna reușită a echipei, a acestui unic Campionat Mondial organizat la noi în țară. Și neapărat se cuvine să subliniem contribuția antrenorilor de la echipele de club: VICTOR CHITA (Timișoara), ARPAD KAMENITSCHI (Tg.Mures), GABRIEL ZUGRAVESCU (Rapid), DUMITRU POPESCU COLIBAS (Brașov), CONSTANTIN POPESCU (Progresul București), FRANCISC SPIER (București), IOAN BOTA (ȘTIINȚA București), FRANCISC MONIS (CSM Sibiu).

Istoria trebuie sa consemneze și contributia directa a marelui profesor – antrenor **VICTOR COJOCARU** parintele handbalului de performanta, profesor la catedra, pentru majoritatea antrenorilor de marca ce vor urma și antrenor a cel puțin opt dintre jucatoarele care au câștigat de-a lungul acestor 10 ani titluri de campioane mondiale. A fost și cel care și l-a susținut și îndrumat permanent pe cel care a ramas elevul lui preferat **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ**, antrenorul principal al nationalei feminine în toti acesti ani cu rezultate de podium.

Tot pentru **ISTORIE** și **STATISTICA** vom consemna faptul ca generatia de aur a echipei nationale feminine (1953 – 1962 cu extensie spre 1965) a realizat performante unicat și care merita sa fie în **CARTEA DE ONOARE A HANDBALULUI ROMÂNESC** chiar pe prima pagina.

- în perioada 1960 (C.M. de handbal din Olanda) și 1965 (urmatorul C.M. după 1962) **ECHIPA NAȚIONALĂ A FOST CAMPIONA MONDIALĂ ABSOLUTĂ** și la handbal în 11 de camp și la cel de sala în 7.

- a cucerit **PRIMUL TITLU DE CAMPIONI MONDIALI ÎN SPORTUL ROMÂNESC** (1956) și logic **PRIMUL DIN ISTORIA HANDBALULUI DIN TARA NOASTRĂ**.

- au fost primele handbaliste din România distinse cu titlul de **MAESTRE EMERITE** iar profesorul lor **CONSTANTIN P. POPESCU** primul antrenor emerit din istoria handbalului românesc.

Anul **1962** reprezinta un moment de apogeu al handbalului din România care va ramane înscris și în marea istorie a miscarii sportive din tara noastră, pentru care handbalul a deschis drumul spre medalii și titluri mondiale obtinand performante unice.

SUNTEM CAMPIONI MONDIALI ABSOLUTI LA HANDBAL

ÎN 11 ȘI ÎN 7 JUCĂTORI, LA FETE ȘI LA BAIETI.

VICTORIA ȘCOLII ROMÂNEȘTI DE HANDBAL ESTE DEPLINĂ!

În marea carte de onoare a sportului și în cea a handbalului din România acesti ani de început de glorie trebuiesc scriși cu litere de aur.

1956 CAMPIONI MONDIALI LA HANDBAL feminin în 11

1959 VICECAMPIONI MONDIALI LA HANDBAL MASCULIN în 11

1960 CAMPIONI MONDIALI LA HANDBAL feminin în 11

1961 CAMPIONI MONDIALI LA HANDBAL MASCULIN în 7

1962 CAMPIONI MONDIALI LA HANDBAL feminin în 7

Ca și numele celor care au implinit aceste exceptionale performante sportive și sportivi, antrenori și tehnicieni, fara a-i uita pe cei care au sprijînit din lînia a doua.

Toti acestia sunt înscriși cu litere mari în anexele prezentei istorii a handbalului din România.